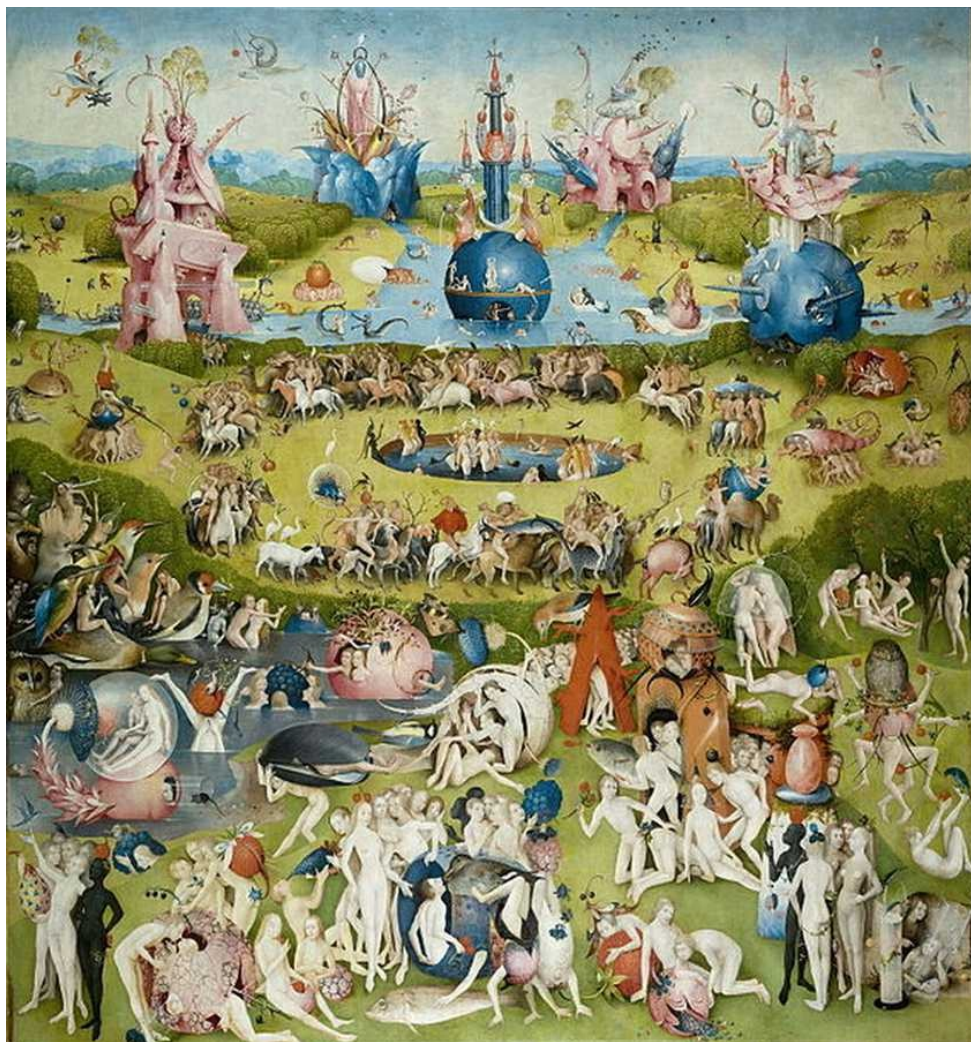

JESUSIDEOLÓGIA (rukopis, stále sa pracuje!)

(rozdiel medzi Pavlovou a Ježišovou ideológiou pozri na str. 16)

Záhrada rozkoší od Hieronyma Boscha. Chtíč má však podľa mňa niečo spoločné s "uspokojením", ale nič také tu nevidím. Označme teda obraz "Rajská záhrada"!

Poznámka: Modré čísla sú záchytné body. Nájdete ich pod číslom 10 na www.michael-preuschoff.de alebo na (nemčina) <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> alebo <https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (angličtina).

Dôvodom Ježišovej smrti bolo to, že narazil na zločinecké štruktúry, ktoré mu boli za vlasy pritiahnuté, a že v boji proti nim najprv prehral. Aj v dnešnej dobe existujú zločinecké štruktúry s rovnakým "subjektom" - samozrejme, trochu inak. Či sa dnes podarí nájsť riešenie?

A. Kriminálny prípad Ježiš (170) 3

1 Väčšinu našej viery môžeme vymazať - nemá nič spoločné so kutočným Ježišom. 3

2 Musíte to raz vidieť jasne: Základom našej tradičnej kresťanskej viery sú pohanské náboženstvá a budhizmus. 5

3 Čo skutočne zostáva, čo je iné? Po prvé: hrozná situácia žien pred 2000 rokmi. 5

4 Ježiš sa angažoval "proti hriechu, proti pokrytcom a pre lásku " 10

5 Preto bol "stiahnutý z cesty" 13

6 Dokonca aj Ježišov duch je odstránený umeleckým dielom z "Relotiusovej redakcie": Novým zákonom. 14

a) Otázky o tom, KTO a PREČO vymyslel Nový zákon. 14

b) Úloha Pavlovho dodatku pri falzifikácii Ježiša v: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (Eng: 2007). 16

c) A tak naše dnešné kresťanstvo nemá nič alebo takmer nič spoločné so skutočným Ježišom! 20

d) Ale (dúfajme, že vždy) existuje riešenie! 22

B. Trestný prípad "sexuálneho zneužívania" - a riešenie 23

1 Najmä mladí ľudia sú vysoko morálne bytosti! 24

2. akoby existovala mafia, ktorá dômyselne ničí vysokú morálku mladých ľudí 24

3. skutočná morálka jednoducho nejde dokopy s nezmyselným strachom 32

4. to, čo môže zostať nielen rovné, ale - zbavené deformácií - môže teraz skutočne vyniknúť 33

Epilóg 46

PRÍLOHA 1: Náboženstvo a fašizmus - a výhľad 50

DODATOK 2: Prečo je toto "alternatívne poňatie viery" vhodné na vyučovanie detí 55

Farebné boxy 62

A pred čítaním naliehavé odporúčanie: Nemusíte poznať Bibliu, aby ste pochopili, čo tu píšem, ale mali by ste už poznať Rozprávania o hriešnikovi v Jánovom evanjéliu (na začiatku 8. kap.) a Rozprávania o Zuzane v dodatku knihy Daniel Starého zákona, t. j. v 13. kap. (nachádza sa len v katolíckych Bibliách, ale môžete ho nájsť aj na internete).

A. Ježišov trestný prípad (170)

Dnes existuje sexuálne zneužívanie, alebo všeobecnejšie povedané "zneužívanie sexuality", a to existovalo aj pred 2000 rokmi - a ako! Pretože v tom čase mali ženy a deti oveľa menšiu hodnotu ako dnes 134, v neposlednom rade boli tiež považované za majetok muža alebo otca. A muži a otcovia si vtedy mohli so svojím "majetkom" robiť, čo chceli - samozrejme, mysleli aj na hodnotu svojho majetku, tak ako my dnes nerobíme so svojimi autami všetko, pretože myslíme na ich hodnotu (pri ďalšom predaji). Ale "zneužívanie sexuality"? V čom je problém, ak pri tom neublížite žene alebo dieťaťu? Na vnútorné zranenia, zranenia duše, sa vtedy nemyslelo. Ešte neexistovalo ani hnutie MeToo. Ale tento Ježiš o tom premýšľal - a to bola nová vec!

1. Väčšinu našej viery môžeme vymazať - nemá nič spoločné so skutočným Ježišom 139.

Keď cestujem, je pre mňa vždy dôležité zistiť, čo si myslia ľudia v iných krajinách a najmä v iných častiach sveta, najmä o náboženstve. A v niektorých krajinách sa takéto rozhovory daria, pretože mnohí ľudia hovoria veľmi dobre po anglicky. A malé penzióny alebo aj izby cez portály na prenájom izieb sú tu obzvlášť vhodné ako ubytovanie, pretože mám dojem, že hosťiteľom často nejde len o peniaze, ktoré dostanú, ale prakticky o takéto rozhovory stoja.

Mám na mysli najmä rozhovor s jedným takýmto hosťiteľom v oblasti Tanja Torada na ostrove Sulawesi (alebo Celebes) - Tanja Torada je oblasť s jedinečnými pohrebnými obradmi 164, kde sú turisti zrejme vítaní. A keďže v tejto oblasti Indonézie je obyvateľstvo nábožensky veľmi zmiešané (polovica je reformovaná, štvrtina katolícka, štvrtina moslimská a asi 1 % tvoria animisti, t. j. ľudia, ktorí sa hlásia k starým prírodným náboženstvám), ako úvod rozhovoru sa hodí nasledujúci postup: "Som učiteľ náboženstva na katolíckej odbornej škole na dôchodku a samozrejme ma zaujíma, ako vyzerá s náboženstvom v iných krajinách, takže sa vás môžem spýtať, ku ktorému náboženstvu patríte a potom predovšetkým, prečo patríte k tomuto náboženstvu?"

Môj hosťiteľ mi teda povedal - a zjavne s potešením: "Najprv som bol kresťan, ale v istom okamihu som sa na túto vieru pozrel bližšie a zistil som, že všetky príbehy a učenia viery, ktoré sa tam rozprávajú, už dávno existovali v iných starších náboženstvách Západu, a že sú teda plagiátmi

týchto náboženstiev. Mohol by som sa tiež držať starého tradičného náboženstva svojej krajiny. Takže by som sa nazval animistom."

A tu sa ukázali súvislosti s mojím štúdiom! Veľmi dobre si pamätám na prednášky na univerzite v Innsbrucku asi pred 50 rokmi. Je to stará univerzita a katolícka fakulta je tiež stále v starých budovách uprostred mesta. Hlavné prednášky sa konali v sále z obdobia baroka s veľkými oknami, cez ktoré bolo vidieť vysoké hory Nordkette v blízkosti Innsbrucku - v zime vždy plné snehu. A v samotnej hale veľa štukovej výzdoby a na strope aj veľký obraz Nanebovzatia Panny Márie. Takže všetko bolo veľmi katolícke. Ale mnohé veci v prednáške z exegézy "Nového zákona" (t. j. biblickej vedy) boli v zásade plne protestantské. Bol som len ohromený tým, čo mi profesor povedal, že nemeckí protestantskí teológovia - v tom čase už asi 200 rokov - v rámci výskumu života Ježiša 139 zistili, že v Novom zákone sa vôbec nehovorí o skutočnom Ježišovi, ale o vymyslenom Ježišovi, a že skutočný Ježiš vôbec nie je známy. To, čo dnes hlásame o Ježišovi, teda nie je skutočný Ježiš, ale len viera prvotnej cirkvi. Ale čo, podľa môjho názoru, ak už to nebolo v Ježišovom zmysle, t. j. nesprávne? Takže hlásanie viery prvotnej cirkvi je len dočasným riešením? A ako to už pri provizórnych riešeniach býva, vždy môže ísť len o dočasné riešenie - kým sa nenájde lepšie riešenie. Ako však nájsť správne riešenie? V skutočnosti existujú len dve možnosti: Výskumom alebo náhodou. Alebo oboma - ako v tomto koncepte? Možno na to musíte byť opäť katolík?

Odvtedy mi akosi utkvelo v hlave toto poznanie, že skutočného Ježiša vôbec nepoznáme - a ja som sa potom na svojich hodinách pred študentmi snažil o akékoľvek riešenia, ktoré by aspoň trochu zodpovedali tomu, čo som počul v Innsbrucku v tejto krásnej Madonninej sále. V každom prípade som bol - prinajmenšom podvedome - vždy akosi "na očiach", čo sa vlastne "vtedy pred 2000 rokmi" stalo, ale nikdy som nepočítal s tým, že sa to niekto niekedy dozvie - a že to budem aj ja, kto sa to dozvie. Nuž, bežní učitelia možno nikdy nepočuli o probléme "výskumu života Ježiša" a "historického alebo dejinného Ježiša" (v mojich prednáškach bolo oboje to isté), pretože ich vzdelanie bolo skôr úzkoprofilové, ale pastor - a najmä protestantský pastor? V každom prípade nerozumiem ostatným teológom, že to necítia rovnako ako ja. Koniec koncov, vždy som sa veľmi rozžiaril, keď som tu počul niečo hodnoverné.

A potom, čo som jedného dňa narazil na s najväčšou pravdepodobnosťou skutočného Ježiša, môžem sa teraz odvážiť nazvať Ježiša, ktorého zvyčajne poznáme z Nového zákona, do značnej miery aj fantómom vytvoreným so zlým úmyslom 138 a pokúsiť sa ho uviesť na pravú mieru. Slová fantóma sú možno tvrdé, ale myslím si, že sú to vhodné slová, a preto sú na mieste.

2. Raz to musíme vidieť jasne: Základom našej tradičnej kresťanskej viery sú pohanské náboženstvá a budhizmus.

Je to naozaj tak: pri bližšom pohľade je naša viera geniálnym či dokonca sofistikovaným "plagiátom náboženstva" 171 - je v nej jednoducho príliš veľa paralel so starovekými náboženstvami od východnej Ázie a Egypta až po Rím, takže je sama o sebe takým typickým neskoroantickým (mysterióznym) náboženstvom: Narodenie z panny 24, Božie synovstvo 23, funkcia Vykupiteľa 146, zázraky 25, ukrižovanie bohov 144, vzkriesenie mŕtvych a zmŕtvychvstanie 27, nanebovstúpenie 28, príbehy o troch kráľoch 140, ideológia obetnej smrti 143, slávenie prijímania s chlebom a vínom 26 (neskôr sa pridala aj konštrukcia Trojice 141 a uctievanie Matky Božej 142) - to všetko sú napokon typické príbehy z pohanských náboženstiev. Aké náhody, že všetky tieto zázračné až okultné príbehy rozpráva aj Ježiš alebo že patria ku kresťanskému učeniu. Toľko náhod jednoducho neexistuje! Takže tu bolo nové "univerzálne náboženstvo" zjavne vytvorené celkom zámerne - aspoň spočiatku a kto a z akýchkoľvek dôvodov. Ale okrem ukrižovania 144, pre ktoré existujú dobré argumenty, nemá so skutočným Ježišom nič, alebo aspoň nie veľa spoločného.

A potom je tu predovšetkým vzťah k budhizmu!

Dánsky indológ Christian Lindtner, odborník na sanskrit s profesionálnymi znalosťami sanskritu a gréčtiny, v knihe Tajomstvá Ježiša Krista (2005) opisuje, ako zistil, že aj Nový zákon je z veľkej časti plagiátom starších budhistických textov, pozri www.jesusisbuddha.com. Nebudhistické mýty a iné "príbehy" považuje len za "prifarbenie", ktoré má zatráktívniť budhistické učenie pre ľudí zo Západu a zamaskovať budhistický pôvod. Podľa neho teda existovali budhistickí mnísi, ktorí chceli ľudí na Západe presvedčať o ideách budhizmu, a tak vytvorili budhizmus pre Západ. Na tento účel si vymysleli osobu, ktorú nazvali Ježiš, ale v skutočnosti je to hrdina budhizmu. Budhistickí mnísi sa nezaujímal o vonkajšie prejavy, ktoré prevzali z náboženstiev, ktoré boli v tom čase bežné na Západe, ale zaujímali sa len o to, aby priniesli svoje budhistické myslenie "západným národom". To by podľa Lindtnera znamenalo, že my kresťania sme v podstate budhisti "so západným obalom".

Takže: nemali by sme konečne zaujať kritický postoj k takémuto náboženstvu?

3. Čo skutočne zostáva, čo je iné? Po prvé: hrozná situácia žien pred 2000 rokmi.

Budme teda aspoň raz takí slobodní a berme vážne odporcov našej viery a akceptujme ich vedecké zistenia! Učme sa aj od protivníkov - a odstráňme (aspoň na skúšku) z našej viery všetko, čo bolo zjavne prevzaté z iných náboženstiev. Nebojte sa, niečo zostane!

Ježišovo ukrižovanie sa zrejme naozaj stalo - dokonca aj podľa odporcov viery - ale to vlastne nie je nič zvláštne, v tom čase boli ukrižovaní mnohí.

Ale čo ďalej?

Teraz je tu príbeh, ktorý je úplne netypický pre bežné náboženstvá, ktoré vždy obhajujú vysokú sexuálnu morálku a majú tendenciu démonizovať ľudí, ktorí ju porušujú, a ktorý si zvyčajne menej všímajú: V Jánovom evanjeliu, ktoré bolo napísané najneskôr (okolo roku 100 n. l.), Ježiš zachráni ženu pristihnutú pri cudzoložstve pred ukameňovaním. Podľa toho, ako to vyzerá, Ježiš dokonca stojí pri tejto žene!

Teológovia teraz zistili, že tento príbeh v skutočnosti nezapadá do Jánovho evanjelia a bol doň vložený neskôr. Známy filozof a teológ Rupert Lay S. J. však tvrdí, že tento príbeh je pravdepodobne pravdivejší ako celé Jánovo evanjelium 88 (a možno aj ako celý Nový zákon). Neuviedol žiadne ďalšie zdôvodnenie. Povedal len, že to zjavne nie je "príbeh o odpustení", pretože ani v tomto príbehu nie je nič o odpustení. Ježiš ženu neodsudzuje, ale nepáči sa mu, čo urobila, pretože jej radí, aby to už nerobila (vidí, čo z toho vyplýva!).

Aby sme sa dostali k hlbšiemu zmyslu príbehu, odvráťme svoj pohľad od ženy a zamerajme ho na odsudzujúcich mužov! Čo sú to za muži, ktorí pristihnú ženu pri cudzoložstve, teda pri sexe s mužom, ktorý nie je ich, a ktorí tiež okamžite utekajú ku "kadimu", keď presne vedia, že žena bude potom popravená? A okrem toho, kedy sa stane, že dvaja muži prichytia ženu pri cudzoložstve? Nikdy sa to takpovediac nestane - takže to celé vyzerá, že žena bola nastrčená a celý "prípád" je od začiatku nastrčený.

A tu asi musím vniesť niečo z vlastnej skúsenosti: Raz som sa rozprával so susedom, rýnskym sedliakom, ktorý mal "vzťahy" s gangstrom z demižóna cez jeden z jeho prenajatých bytov a ktorý ho trochu poučil aj o súčasných "zvykoch" v tomto prostredí. A jasne identifikoval tento príbeh ako príbeh o treste z demimonde 63, dokonca v inom čase a v inej kultúre. Všetko tam jednoducho zapadá.

Na pochopenie tohto príbehu o hriechu podľa Jána 8 sa možno lepšie hodí iný biblický príbeh, príbeh o krásnej Zuzane z dodatku knihy Daniel, ktorý je istým spôsobom úplnejším paralelným príbehom. Pretože z príbehu o neznámej hriešnici v Jánovom evanjeliu sa dozvedáme len to, že žena má byť ukameňovaná a ako ju Ježiš pred tým zachráni, v príbehu o Zuzane sa dodatočne dozvedáme pozadie "takéhoto príbehu". Z tohto príbehu sa dozvedáme niečo veľmi jasné o vtedajších zločineckých štruktúrach, a to ako chceli dvaja starší vydierať ženu pomocou "procedúry dvoch svedkov".

Starí Židia mali zákon, podľa ktorého ak bola žena prichytená pri cudzoložstve aspoň dvoma svedkami, bola potrestaná smrťou. Ale kedy sa takýto náhodný úlovok stane? Nikdy sa to takpovediac nestane! Preto sa

tento zákon pravdepodobne nikdy neuplatňoval vo "vonkajšom zmysle", ale v prvom rade sa pravdepodobne zneužíval len úplne kriminálnym spôsobom. Zločinci ho teda používali na vydieranie, povedzme "nič netušiacej cudnej Zuzany", ktorá povedala: "Buď s nami budeš mať sex, alebo sa postaráme o to, aby si sa po procese s dvoma svedkami dostala pred súd a bola potrestaná smrťou."

Ale prečo to muži robia? Je možné, že títo muži bez svedomia boli bystrí skutoční profesionáli a boli súčasťou mafiánskej zločineckej skupiny a že ich hlavným cieľom bolo vydierať ženy s cieľom získať ich na prostitúciu.

Pretože takáto vydieračská operácia bola životu nebezpečná aj pre mužov (pozri nižšie) a do niečoho tak nebezpečného sa nezapletiete len preto, aby ste zažili sexuálne dobrodružstvo. Takže v stávke bolo vždy viac. Preto sa obaja starší v príbehu o Zuzane určite nestretli náhodne a nezávisle jeden od druhého, len aby videli krásnu Zuzanu, ako sa píše v biblickom príbehu, ale spoločné "flirtovanie" so Zuzanou bolo od začiatku pripravené s jasným cieľom. Koniec koncov im bolo jasné, že s poriadnou (alebo "cudnou") ženou sa tam môžu dostať nanajvýš spoločne. A v prípade tejto mimoriadne krásnej ženy išlo ešte o veľké peniaze, keď sa dostala do obchodu s ľudskou prostitúciou. A keby sa krásna Zuzana podvolila vydierajúcim mužom, dokázala by v očiach ostatných, že je predsa len prostitútka, a nikto by jej nepomohol dostať sa z toho. Okrem toho, že by sa nemohla s nikým rozprávať, nikto by jej neveril, keby im povedala, ako to všetko naozaj bolo.

Ako sa zdá, títo "profesionáli" boli typickými "pasákmi" alebo "ochrankármi" z demimondie a takáto "akcia", ako bola Zuzanina, prebiehala od začiatku podľa typického triku "remesla" - so sofistikovaným "využitím" vtedajších zákonov.

Pre žalobcov a svedkov to však malo háčik, pretože v tom čase už existovala istá právna istota, najmä pre Židov. Ak sa ukázalo, že obžalovaný, v tomto prípade žena, je v skutočnosti nevinný a že žalobcovia a svedkovia urobili falošné výpovede (proti týmto falošným výpovediam bolo v Desatore ôsme prikázanie "nevydáš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu"), potom dostali trest, ktorý by inak dostal obžalovaný. V rozprávaní o Zuzane sa teda mladíkovi ("Danielovi") podarí usvedčiť žalobcov a svedkov samostatným výsluchom, a tak sú popravení. Ale kedy sa takéto "nešťastie" stane "ochrancom"? Koniec koncov, "človek" má aj svoje "vzťahy" v "núdzovej situácii", aby sa taký zlý koniec predsa len odvrátil. Navyše, takíto "ochrankári" - samozrejme, len ak sa to oplatí - sú vždy hráčmi, aj keď hrozí trest smrti podľa hesla "Buď tú ženu dostaneme a zarobíme veľa peňazí, alebo by to bolo...".

Samozrejme, ak by bol prevrat pre "ochrancov" úspešný, žena by sa nenosila v lacnom dedinskom bordeli (možno by tam išla v starobe, keď by bola vyhorená), ale bola by predaná za drahé peniaze do nejakého veľkého

zahraničného mesta. A za dobré prostitútky sa v tom čase niekedy platilo veľa: Ak bežný rímsky vojak dostával ročne približne 1000 sestercí, prostitútky stáli až 100 000 sestercí - samozrejme, ak boli dobré. A židovské ženy boli známe tým, že boli dobré v "sexuálnej práci", to znamená, že boli "dobré".

Aj príbeh o hriechu v Jánovom evanjeliu je jednoznačne príbehom z demimondé. Nešlo o "nábor" novej prostitútky, ale o potrestanie "neposlušnej" prostitútky. Žena urobila niečo, čo sa nepáčilo jej "ochrancom", možno bola kedysi poslucháčkou Ježišových verejných prejavov, ktorá sa teraz chcela zbaviť svojho "povolania"? To nevieme, pretože sa nedozvedáme nič o pozadí. Preto "ochrancovia" pripravili takýto úlovok s takouto prostitútkou, pri ktorom chytili len ženu, ale muž bol pripravený, a tak mohol rýchlo a nepozorovane zmiznúť, a potom ju ukameňovali. Hlavným cieľom bolo varovať ostatné ženy, aby videli, ako sa im bude dariť, ak sa nebudú správať tak, ako to títo bezohľadní muži chcú, aby sa ani neodvážili byť neposlušnými a napríklad "utiecť" pred svojimi ochrancami z prostitúcie.

Pôvodné židovské náboženstvo je nadčasové osvietené náboženstvo par excellence 169 Ježiš tu narazil na očividný úpadok.

Je celkom jasné, že takéto zneužitie, s ktorým sa tento staviteľ domu Ježiš stretol, vlastne vôbec nebolo dovolené, najmä v židovskom náboženstve! Pretože práve židovské náboženstvo je napriek tomu jediným náboženstvom, ktoré tu má hodnotové koncepcie, ktoré sú absolútne pozitívne aj pre situáciu ženy a ktoré žiadne iné náboženstvo neponúka!

Židovské náboženstvo však pôvodne vôbec nebolo náboženstvom, ale veľmi osvieteným a humánnym postojom k životu, a to aj v našom modernom ponímaní. Odkazujem aj na epilóg. Všetko sa stalo typickým náboženstvom až vtedy, keď sa zabudlo na postoj k životu alebo sa potlačil, pravdepodobne preto, že tí, ktorí boli čoskoro pri moci, mali tak viac výhod (ako sa to v určitom momente stáva vo všetkých náboženstvách). Každopádne, pôvodné židovské náboženstvo 152 (alebo len postoj k životu) je jediným náboženstvom (ak tu chceme používať pojem "náboženstvo"):

- Čo sa týka skutočnej monogamie 120. Myslí sa tým monogamia, ktorá nie je vynútená, ale ktorá sa deje a o ktorú sa usilujeme úplne dobrovoľne a s radosťou, a ktorá sa tiež nežije len po svadbe, ale monogamia, ktorá je aj skutočne pravá, že počas celého života je len jeden sexuálny partner (okrem prípadu ovdovenia). Znamená to teda, že nejde len o život v monogamii, ale už aj o prípravu zrieknutím sa pudov pred manželstvom. Morálku monogamie je teda potrebné zatraktívniť natoľko, aby bola pre mladých ľudí žiaduca.
- A ak sa táto monogamia naozaj všeobecne žije, potom sa uskutočňuje aj vízia harmónie ľudí bez strachu 159 a v nezakrytej ľudskosti,

konkretizovaná rajska utópiou nahoty. Biblický príbeh o raji sa preto nikdy a nikde nepovažuje za historickú udalosť (tak ako sa nepovažujú za historickú udalosť iné rané príbehy, napríklad príbeh o stvorení sveta 128). Autori, ktorí ju napísali možno pred 3000 rokmi, ju určite nikdy nevnímali ako "doslovnú", ako nás ju učili na hodinách náboženstva pre naše deti v minulosti a ako ju niektoré sekty vnímajú a učia aj dnes. Ide skôr o príbeh proti prostitúcii v kultoch plodnosti na počesť akýchkoľvek božstiev, ktoré boli bežné v čase, keď príbeh vznikol (pozri s. 50) - takéto božstvo plodnosti je teda za hadom 31.

"Uctievanie" prostredníctvom pohlavného styku, samozrejme, znamená aj porušenie utópie skutočnej monogamie a dôsledkom toho je "hanba skrývajúca časti tela" (skrátene HSČT). Znamená to teda, že v rozprávaní o Adamovi a Eve sa uvádza, že po realizácii utópie skutočnej monogamie sa tento stud stane zbytočným.

Viera v Boha je v tomto smere skôr druhoradá. Boh bol totiž v podstate vytvorený len preto, aby mal pre vlastný ľud autoritu, ktorá stála za myšlienkou monogamie, a aby mal argument proti iným bohom, ktorých mali tieto malé ľudské kulty údajne uctievať. O konštrukcii Boha pozri 137.

- Židovské náboženstvo je predovšetkým jediným náboženstvom, v ktorom má aj žena právo na zážitok orgazmu. 124 Aby totiž skutočná monogamia skutočne fungovala, je samozrejme dôležité, aby aj v sexuálnych záležitostiach žena dospela k svojmu naplneniu, teda aby aj ona zažila orgazmus. Nemyslí sa tým orgazmus, ako ho vidí psychológ Wilhelm Reich, ktorý sa dá dosiahnuť najrôznejšími technickými trikmi, ale orgazmus, ktorý vzniká takmer spontánne z harmónie alebo dokonca zo spriaznenosti duší dvoch ľudí, t. j. len pri najľahších dotykoch - v zásade aj úplne oblečený. (Poznámka: To by malo byť cieľom aj dnes, pretože podľa informácií novin DIE WELT najmenej dve tretiny žien nikdy nezažili orgazmus!)

Či to nie je veľké náboženstvo, ktoré bolo vtedy vymyslené proti neľudským náboženstvám a ktoré by dnes malo na to, aby prekonalo všetky ostatné náboženstvá, ktoré sú nakoniec dosť často len kultivovaním prežitých tráum v spojení s folklórom a poverami (ku ktorým sa potom pridávajú obchodné záujmy a mocenské štruktúry a potreba vymedzenia sa voči ostatným)! Mám však dojem, že o tom zvyčajne nemajú ani Židia potuchy.

V Ježišovej dobe bol problém v tom, že toto židovské "pôvodné náboženstvo" bolo už v jeho dobe celkom zjavne "pochované" alebo aspoň do značnej miery upadnuté do zabudnutia, a preto sa oň už nikto z vtedajších autorít nestaral. Židovské náboženstvo bolo do značnej miery zmrazené v kulte - a sexuálne zneužívanie 107 sa stalo takmer normou. Takže tento staviteľ domov alebo staviteľ Ježiš (o "staviteľovi" pozri nasledujúci bod) musel na to

naraziť a vidieť do očí bijúci rozpor medzi tvrdením a skutočnosťou židovského náboženstva a pokúsil sa pôvodné náboženstvo oživiť. Musel sa veľmi dobre zapáčiť svojim normálnym kamarátom, ale muselo tam byť veľa ďalších, ktorí o to nemali absolútne žiadny záujem.

Každopádne, so svojimi vedomosťami teológa a po 30 rokoch profesionálnej skúsenosti učiteľa som sa v tejto práci pokúsil spojiť ideály starej židovskej utópie do pozitívneho konceptu, aby boli prístupné mladým ľuďom. Pretože mladí ľudia majú stále ideály o takejto utópii a chceli by ich žiť, keby len vedeli ako.

A myslím, že si tu nevediem zle, pozri druhú časť tohto čísla! Bohužiaľ, v čase, keď som bol učiteľom, ešte nebolo všetko úplne vyvinuté.

4. Ježiš sa angažoval "proti hriechu, proti pokrytcom a pre lásku".

Vždy predpokladáme, že Jozef, teda Ježišov otec, bol niečo ako stolár, ktorý v dielni "vzadu" spolu so svojim synom vystružili niekoľko kusov nábytku, ktoré potom Mária predala "v prednej časti obchodu". Takáto idylka však môže byť úplne nesprávnou predstavou o Ježišovom pôsobení, ktorú spôsobil najmä problematický preklad Martina Luthera. V gréckom origináli je Jozefovo povolanie "tekton" (toto slovo je obsiahnuté v slove "architekt"), čo znamená niečo ako staviteľ domu alebo dodávateľ. Keďže v Lutherovej dobe bola väčšina domov z dreva, Luther preložil "tekton" ako "tesár", z čoho sa potom stal "pracovník s drevom" - až tesár. Toto povolanie však určite neodráža realitu života Jozefa a Ježiša, bola to len rodina staviteľov domov. Preto sa musíme pýtať, pre koho a kde stavali domy Jozef a Ježiš - a možno aj ďalší príbuzní a možno aj Jozefovi synovia alebo Ježišovi bratia. Nezabúdajme, že v tom čase mali obyčajní ľudia určite málo peňazí, a tak si svoje domy stavali s pomocou susedov. Profesionálnych staviteľov domov si mohli dovoliť len bohatší ľudia, ale v Nazarete, teda v rodnom meste Jozefa a Ježiša, takí ľudia pravdepodobne neboli, alebo tí, ktorí existovali, už mali všetky domy. Stavebnú spoločnosť "Joseph & Sons" si preto musíme predstaviť ako niečo podobné ako poľské stavebné tímy, ktoré u nás viacmenej oficiálne existovali ešte pred niekoľkými rokmi a ktoré za prijateľné ceny rekonštruovali domy a byty - alebo dokonca "vychovávali" celé domy všade v krajine. Zákazníkmi firmy "Josef & Söhnen" boli preto pravdepodobne najmä novozbohatlíci z celej krajiny, pre ktorých neexistovala žiadna susedská pomoc, a to napríklad colníci alebo aj vyberači daní. Tento výber daní bol trochu iný ako dnes, v našej papierovej či elektronickej dobe, keď sa dá všetko presne kontrolovať: Takže tam bol okres (lokalita alebo oblasť) ponúknutý na výber dane v určitej výške - a ten, kto si potom tento okres prenajal a zaplatil sumu, musel sledovať, ako získa peniaze od obyvateľov plus príplatok, z ktorého sám žil. Pre nájomcu bolo výhodou, ak pochádzal zo samotnej dediny a poznal finančnú situáciu svojich spoluobčanov - a

Umelci majú často lepší zmysel ako teológovia: obzvlášť dojímavé je zobrazenie "Ježišovho pádu a hriechu" [32](#) v Jánovom evanjeliu od Lucasa Cranacha staršieho vo Franskej galérii v ružomerskej pevnosti (Kronach). Ak sa pozrieme na tváre obvinených vľavo a zohľadníme príťažlivosť ženy, zdá sa, že Cranach prinajmenšom tušil pravé pozadie tohto príbehu. V každom prípade, obžalobcom nešlo o morálku, ale skôr o jej opak - a Ježiš to prezrel. Žena (z povahy trestu, teda ukameňovania, vidíme, že išlo o slobodnú ženu, a to mohla byť v tom čase len prostitútka, pretože vydaté ženy boli uškrtené) sa pravdepodobne nesprávala podľa toho, čo chceli muži vo svojej nemravnosti. Takže na ňu nastražili pascu a teraz ju mali ukameňovať, zneužívajúc vtedajšie zákony. [126](#) - aj ako výstrahu pre ostatné ženy, keby nechceli "to", čo muži. (Pozoruhodné je, že tu Ježiš položil svoju ruku na ruku hriešnice, akoby ju chcel uistiť: "Neboj sa tých bastardov - ja ťa omráčim!" Áno, tento Ježišov príbeh je určite pravdivý - na rozdiel od mnohých iných príbehov o Ježišovi). <s.d. príbeh Zuzany na [33](#)>

A prečo je práve tento príbeh pravdepodobne oveľa pravdepodobnejšie, než ide o skutočného Ježiša, než celý zvyšok Jánovho evanjelia a Nového zákona vo všeobecnosti - pozri bod [88](#).

podľa toho sa mohol "chytiť" tam, kde vedel, že je čo získať. Vieme si predstaviť, aký obľúbený bol takýto vyberač daní a prečo mu pri stavbe domu nepomohli susedia. Do hry tak vstúpila stavebná firma "Josef a synovia" z iného mesta, ktorá s problémami obce nemala nič spoločné.

No a v tom čase bol aj nejaký čas po práci, a keďže bolo príliš ďaleko ísť domov, stavbári ostali na mieste, niekde sa ubytovali a niekde sa najedli. A potom prišli aj prostitútky, aby si niečo zarobili. Ako sa tu Ježiš správal, nevieme, ale určite bol vždy veľmi korektný človek, a preto sa so ženami rozprával aj o "viac" 112, čo je ženám pasáckou mafiou zvyčajne prísne zakázané. Od žien sa tak mohol dozvedieť napríklad to, ako sa k svojej "profesii" dostali vydieraním a ako boli v moci svojich "ochrancov", ktorým boli tiež vydané na milosť a nemilosť. Prostitúcia, ktorá bola zakázaná pod trestom smrti, bola totiž možná len s "ochrancami", teda s pasákmi a všeobecne s demimondiólnou mafiou 105, ktorá tlmila moc zákona - prakticky tým, že podplácala strážcov zákona peniazmi alebo dokonca sexom zadarmo (ako sa to niekedy deje aj dnes, o čom mi rozprával aj môj sused). Vtedajší strážcovia zákona neboli takí svätí a nevinní... A určite sa vtedy veľa prostituovalo, pretože bolo veľa rímskych vojakov, ktorí sa nesmeli ženiť do 35 rokov, a preto "využívali" služby prostitútok. Aj počas púť do Jeruzalema, na ktorých sa zúčastňovali až tri milióny pútnikov, sa určite niekedy našli nie veľmi zbožní pútnici alebo inak frustrovaní manželia, ktorí si niekedy našli cestu k prostitútkam. Áno, a čo iné by mohli prostitútky robiť, než sa podriaďiť mafii, súhlasiť s ňou a platiť za jej ochranu?

A tiež vyberači daní mohli Ježišovi povedať o svojich problémoch s "ochrancami", ktorými boli tiež vydieraní, pretože v skutočnosti si nemožno predstaviť, že by peniaze požadovali len Rimania a židovské úrady, pretože pri niečom takom sa vždy nájdu aj iní, ktorí chcú "zarobiť" a ktorí potom tiež "pomáhajú", aby človek mohol vykonávať výnosné povolanie vyberača daní.

To, čo tu Ježiš zažil, by sme dnes povedali ako investigatívny novinár v typických "obchodných oblastiach" mafie, peňazí a sexu, a najmä to, ako boli vydierané a zneužívané ženy, ho muselo veľmi rozčúliť. Jeho angažovanosť proti nemu potom vyústila do verejného odsúdenia (z ktorého neskôr vznikli kázne). A za vinníkov samozrejme považoval nielen pasákov a "ochrancov", teda priamo "zločinecké kruhy" alebo tiež polosvetovú mafiu, ale videl aj ďalších podporovateľov, a to ctihodné authority spoločnosti, teda kňazov, farizejov a zákonníkov. Všetci totiž organizovali v podstate len "prázdny kult" a vymýšľali si a rozprávali zbožné príbehy o Bohu. Ale keď išlo o skutočne dôležité veci, s ktorými sa Ježiš stretol, pozerali sa na to z druhej strany a nechali to všetko tak. A táto nečinnosť určite nebola pre Ježiša čisto náhodná a úplne nevedomá, ale bola pre neho vedomá, bolo tu niečo ako viac-menej tiché sprisahanie s páchatelmi, takpovediac dokonanie mafie. Ježiš sa teda postavil proti mafii svojej doby, ktorá stála za všetkým!

Áno, nezapadá to všetko do toho, čo je napokon odovzdané od Ježiša: "Proti hriechu, proti pokrytcom, za lásku"?

A ako to je: jeden skutočne solídny dôkaz môže v nejasnom prípade úplne vyvrátiť všetky ostatné teórie - najmä tie o Ježišovi. Takže si myslím, že som narazil na skutočného Ježiša.

5. za čo bol kruto "odstránený z cesty".

Problém bol v tom, že Ježiš bol možno veľmi úspešný vo svojom úsilí "proti hriechu atď.", a preto bol obľúbený u svojich židovských spoluobčanov, **ktorí už vtedy spoznali**, ako sa ich snaží zbaviť náказы polosvetskej mafie. Tí si to však, samozrejme, tiež všimli a vzhľadom na jeho popularitu si spočítali, že by pre nich mohol byť nebezpečný. A v šikovnom súdnom procese by sa demimondovským mafiánom mohlo dariť podobne ako žalobcom alebo falošným svedkom v príbehu o Zuzane?

V každom prípade mafiáni počuli trávu rásť, takpovediac - a predbehli Ježiša a urobili opatrenia, aby ho čo najkrutejším spôsobom (tvrdými prostriedkami, ktoré v "tomto biznise" nie sú ničím výnimočným) dostali zo sveta, kým ešte mali možnosť a kým tu oficiálne začal a potom sa mu to prípadne aj podarilo, a tak to sami "schytali".

V každom prípade sa týmto spôsobom vysvetľuje Ježišova smrť mučením veľmi vierohodne.

Polosvetová mafia a "hľadájúci" alebo dokonca priznávajúci: Ako to funguje s mafiou.

Mafia má vždy dve strany ľudí, aby fungovala:

Tí, ktorí sú páchatelmi. A práve títo ľudia lákajú dievčatá z chudobných krajín do bohatých krajín pod falošnými sľubmi, znásilňujú ich, niekedy aj pod zámienkou lásky, a potom ich posielajú na prostitúciu, teda predávajú ich do verejných domov alebo ich prenajímajú. Nemusíme však vždy hľadať tak ďaleko, pretože k takýmto ľuďom patria predovšetkým donchuáni, teda chlapi a muži, ktorí nemajú žiadne zábrany deflorovať panny, najmä ak to vyslovene chcú.

A tí druhí sú takzvaní vychovaní dobráci, ktorí tým, že sa pozerajú inam a držia jazyk za zubami, sú dokonalými podnecovateľmi. Títo teda učia mladých ľudí falošnej morálke, a tu je to tá z HSČT (pozri str. 9), a tým blokujú akúkoľvek neškodnosť, nechávajú dievčatá hlúpe a neinformované **119** o tom, čo je zlé a čo správna morálka, vychovávajú ich k telesnej nevraživosti a hanblivosti - aby jedného dňa formálne hľadali takýchto páchatel'ov pre svoje oslobodenie.

Takže, milý čitateľ, ty, ktorý si možno tiež pedagóg: Teraz sa môžete zamyslieť, ku ktorej strane patríte...

6. Dokonca aj Ježišov duch je odstránený umeleckým dielom z "Relotiusovej redakcie": Novým zákonom.

(Poznámka: Claas Relotius, *1985, bol reportér a novinár ocenený mnohými cenami, najmä SPIEGEL. V roku 2018 sa preslávil tým, že niektoré z jeho úžasných reportáží boli úplne alebo čiastočne vymyslené).

a) Otázky o tom, KTO a PREČO vymyslel Nový zákon.

Po Ježišom ukrižovaní sa však ukázalo, že s ním v žiadnom prípade nezomreli aj Ježišove myšlienky; veď tri roky (alebo podľa niektorých len dva) verejne hovoril o svojich skúsenostiach s demižónom a možno aj o svojich plánoch niečo s nimi urobiť. A to nielen ľuďom, ktorí žili v Palestíne, ale takpovediac ľuďom z celého vtedy známeho sveta, pretože v jeho prejavoch často vystupovali pútnici, ktorí do Jeruzalema prichádzali zďaleka.

A aspoň niektorí z týchto ľudí sa teraz začali spájať, aby pokračovali v Ježišom duchu, teda v duchu Ukrižovaného, veď všade na svete to nevyzeralo inak. A pretože Ježišove myšlienky boli kedysi aj dobré a kedysi naozaj revolučné, títo "Ježišovi nasledovníci" sa mohli ešte stále stať nebezpečnými pre "mor polosvetovej mafie".

Ako by teda mohol mafián zabrániť tomu, aby sa to raz stalo skutočnosťou?

Teraz je možné, že jedna z tých istých mafii, ktorá priviedla Ježiša na kríž, mala nápad infiltrovať jedného z nich, ktorý sa na to hodil, medzi Ježišových nasledovníkov podľa podvodu "tajných vyšetrovateľov" 166 a potom aj zvnútra prevrátiť ich názory naruby. (Samozrejme, mohlo by tam byť aj niekoľko "tajných vyšetrovateľov").

Buď sa tento Šavol, ktorý sa neskôr s noblesnou skromnosťou nazýval Pavol, teda "malý", dal k dispozícii sám od seba, alebo voľba padla na neho, pretože vždy pútal pozornosť svojimi predchádzajúcimi prejavmi, svojou vynikajúcou inteligenciou a ctižiadostivosťou.

A tento Pavol dostal predovšetkým úlohu postarať sa o to, aby sa zabudlo aspoň na skutočný záujem o skutočného Ježiša. Postup zabudnutia bol postupom "damnatio memoriae" 129, ako Rimania nazývali úradné umlčanie niekoho, koho ducha sa chceli zbaviť. Na toto zabúdanie sa dá zabudnúť v dvoch krokoch: Prvý krok: človek tohto človeka povýši čisto navonok - ak je to možné, do výšky, o ktorej sa už nedá pochybovať. V našom prípade je teda "povýšený" na Božieho Syna panenským narodením, zmŕtvychvstaním, nanebovstúpením atď. "povýšený." Ale samozrejme, že toto povýšenie je v skutočnosti znehodnotením smerom k nesvetosti. A druhý krok, ktorý najviac súvisí s prvým: jeho príčina je falšovaná všetkými možnými aj nemožnými dezinformáciami. Je to ako súbor, ktorý je potrebné vymazať z pevného disku: Nemôžete ho jednoducho "odstrániť", pretože potom nie je skutočne "preč"; musíte ho prepísať novým súborom - až potom je skutočne odstránený. A tak "vymazávači" vymysleli veľmi šikovný nový Ježišov

životopis s novým učením, ktoré v niektorých myšlienkach znelo podobne ako to, čo chcel Ježiš, aby povrchní poslucháči nič netušili, ale ktoré bolo v podstate úplne iné. Pritom teraz veľmi šikovne využili rôznych odborníkov, ktorí tak skonštruovali úplne nového Ježiša a privedli ho "medzi ľudí".

Môžeme teda povedať, že Nový zákon je buď úplne dielom na objednávku demimondovskej mafie 162, alebo že prinajmenšom najdôležitejšie pasáže Nového zákona majú svoj pôvod v kruhoch, ktoré boli spojené s mafiou. Myslím si, že sú to väčšinou pasáže, ktoré sú plagiátmi z bežných mysterióznych kultov, alebo dokonca plagiáty z budhistických textov.

A Pavol a jeho tím (alebo "klika") si teraz počínali naozaj dobre v zmysle svojich klientov, a tak vytvorili základ nového učenia 116 alebo tiež "skonštruovali" nové kresťanské náboženstvo, ako ho poznáme dnes. Takže medzi týmito odborníkmi boli aj budhistickí mnísi, jednoducho preto, že je v ňom zvláštne znalosti, ako len "profesionáli" môžu mať, ktorí sú doma v budhizme. Okrem toho tam boli odborníci zo židovského náboženstva (to mohli byť len najatí pisári), pretože v Novom zákone je aj 60 odkazov na Starý zákon - a aj to je možné len s odbornými znalosťami. Na druhej strane, na vpletenie "komponentov" z iných pohanských náboženstiev, ktoré boli v tom čase bežné, ako napríklad narodenie z panny a podobne, neboli potrebné žiadne špeciálne odborné znalosti.

A tu sa začína pravdepodobne najväčší kriminálny prípad v dejinách náboženstiev a možno aj ľudstva!

V každom prípade táto skupina ľudí, ktorá dokázala infiltrovať a skorumpovať myšlienky Ježišových nasledovníkov, je presne to, čo dnes nazývame mafiou. A keďže táto mafia súvisela so sexuálnym zneužívaním (alebo aj so zneužívaním sexuality), v tomto prípade s prostitúciou, ide práve o chobotnicu v spoločnosti, ktorá prenikla do vtedajšej židovskej spoločnosti, alebo jednoducho o "polosvetskú mafiou". Nemohli ste ju vidieť, ale cítili ste ju, pretože bola všadeprítomná - ako mafia.

O tejto téze som napísal aj Christianovi Lindtnerovi, a aj on našiel veľa o.k., prijal aj moje hodnotenie Ježiša, a to, že to bol on, kto chcel obnoviť pôvodnú židovskú utópiu. Len s úlohou Šavla alebo Pavla (ako sa neskôr sám nazýval), ktorého tu vidím ako veľkého Ježišovho odporcu, nesúhlasil. Videl som totiž nielen Ježiša, ale aj Pavla ako reálneho človeka. V skutočnosti bol Paulos aj konštrukciou z budhizmu: "Paulosa môžete vystopovať až k Pûrnasovi v Lotosovej sitre - najvýrečnejšiemu zo všetkých žiakov," povedal Lindtner.

Ja by som však rád zostal pri svojej verzii, že Pavol bol skutočne realistický človek. Či má pravdu Lindtner alebo ja s názorom na Pavla, či existoval alebo nie, nie je podľa mňa dôležité, dôležitý je len skutočný Ježiš (s jeho záujmom), ktorý bol pred Pavlom a nemá s ním nič spoločné. A podľa môjho názoru je to v mojej verzii jasnejšie. Pozri tiež, čo si o Pavlovi myslia ostatní v poznámke 125.

b) Úloha Pavla pri skazení Ježiša v: Hyam Maccoby, "The Mythmaker" (anglicky: 2007).

Nielen anglicko-židovský znalec Talmudu na londýnskej Leo Baeck College Hyam Maccoby predpokladá predovšetkým to, že Ježišova smrť na kríži ako "obet' na kríži, o ktorú Ježiš zámerné usiloval", je Pavlovou konštrukciou - a na tomto základe aj všetko, čo dnes považujeme za kresťanské, teda aj celý Nový zákon. Samozrejme, mohli sa na tom podieľať aj Pavlovi spolupracovníci. Dlho sme mali podozrenie, že naša viera je len lepším neskoroantickým mysterióznym kultom, ale teraz sa ukazuje, že to tak skutočne je a ako to všetko súvisí. Dôvod: Pavol vyrastal ako dieťa a mladík v Tarze v Cilícii a tam sa konal pôsobivý slávnostný kult na počesť boha Attisa (a tiež Adonisa), ktorý tiež zažil krvavé umučenie. A mladému Saulovi sa to muselo tak páčiť, že Ježišovu smrť na kríži - zodpovedajúcu Attisovmu kultu - považoval za základ kultu okolo Ježiša. Takže keď Lindtner hovorí "Ježiš je Budha", Maccoby by povedal - k veci - "Ježiš je Attis".

Tento "dodatok" Pavla teda vytvoril nové náboženstvo (alebo aj tento neskoroantický mysteriózny kult), ako ho poznáme dnes, ktoré nemá nič spoločné s oddanosťou skutočnému Ježišovi [161](#).

Pavlova ideológia - Ježišova ideológia (pojem "ideológia" [153](#) je tu použitý neutrálne vo význame "náuka o ideách").

A. Pavlovska ideológia: problém "sexuálneho zneužívania" sa rieši nepriamo.

1. Boh nám dal morálne prikázania, ale človek je od prirodzenosti slabý a náchylný k hriechu. Preto potrebuje vykúpenie, aby po smrti nebol odsúdený na večné zatratenie v pekle. Ježiš [170](#) svojou obetnou smrťou na kríži toto vykúpenie pre nás takpovediac vykúpil, a tak sa stal milosrdným k Bohu.
2. Toto vykúpenie nás zaväzuje k morálnemu konaniu tu a teraz, vrátane sexuality. Preto v Pavlovej ideológii existujú hriechy súvisiace so sexualitou a príslušné zákazy.
3. Ale podľa skúseností ľudia - ako som povedal - znova a znova porušujú Božie prikázania. Toto porušovanie prikázanií je však od začiatku zakalkulované do "pavlovskej ideológie", pretože Pavol musel vedieť, že zákazy a s nimi spojené iracionálne, t. j. nezmyselné obavy nikdy veľmi nepomohli, najmä v otázkach sexuálnej morálky. A tak porušovanie zákazov je súčasťou koncepcie, takže od začiatku nikto nevynakladá skutočné úsilie na hľadanie vhodných spôsobov, aby sa prikázania mohli skutočne dodržiavať. 4. Prikázania sú v súlade so zásadami, ktoré sú v súlade s princípmi, ktoré sú v nich uvedené.

4. Tí, ktorí veria v Boha a vo vykúpenie do lepšieho života po smrti prostredníctvom Ježiša, si môžu byť aspoň istí Božím milosrdenstvom a odpustením, ktoré nám Ježiš vydobyl svojou obetou na kríži. V každom prípade sprostredkovanie odpustenia s vyhlídkou na lepší svet po smrti (v ktorý možno veriť, ale možno aj nie) je v pavlovskej ideológii patentovaným obchodným modelom 125.

Pavlovská ideológia je predovšetkým o spoločenstve 123 (alebo dokonca - ešte okatejšie - o členstve v klube), v ktorom sa v toto všetko verí a v ktorom sa modlí za zázraky, aby bolo všetko lepšie, najmä v oblasti morálky.

B. Ježišova ideológia: Problém "sexuálneho zneužívania" je riešený priamo!

Ježišovi nejde o typické posmrtné náboženstvo, ale o pôvodný židovský prístup k životu tu a teraz. **Ježiš predpokladal, že každá ľudská bytosť je vo svojej podstate dobrotivá, a preto aj vysoko morálna 115.** Tento morálny postoj sa však zvyčajne úmyselne alebo z nedbanlivosti ničí, v jeho dobe najmä vydieraním (dnes skôr manipuláciou 119, aby si najmä dievčatá predstavovali, že to robia dobrovoľne) smerom k fiktívnej morálke alebo tiež náhradnej morálke 127 namiesto rozumnej skutočnej morálky. Ježišovým cieľom tu bolo naplnené ľudstvo, a to sa najlepšie dosiahne, keď sa odstráni prekážky skutočnej morálky vo vzťahu medzi pohlaviami. Pre nás by to dnes znamenalo, že by sme už nemanipulovali mladými ľuďmi pomocou nátlaku, strachu a falošných ukazovateľov, ale že by sme im poskytli správne informácie o skutočnej a falošnej morálke s nepriateľstvom voči telu, ktoré je pre túto falošnú morálku typické, a o výhodách skutočnej morálky bez nepriateľstva voči telu. Týmto spôsobom sa potom môže stať takým prítlačlivým, že sa dokonca žije veľmi rád a že prichádza takpovediac výrazná radosť z <božských> prikázaní.

Možno by sme mohli povedať, že Pavlova ideológia je o terapii, že ľudia môžu žiť so zneužívaním sexuality, zatiaľ čo Ježišov duch by bol profylaxiou, že život bez takýchto hriechov je taký vzrušujúci a prítlačlivý, že k nim vôbec nedochádza. Nie je až také dôležité, či ľudia v tomto procese veria v Boha alebo nie, či majú správne náboženstvo alebo nie, alebo dokonca či nemajú žiadne. Hlavná vec je, že radosť z ľudského bytia bez hriechu v konkrétnom živote je tu, pretože to je v zmysle Ježiša a všeobecne JEHO cieľ - a pre všetkých ľudí!

Nie je tiež dôležité, ako sa Pavol dostal k svojej novej "úlohe" po tom, ako ho, ako píše Maccoby, "odmietli" farizeji. Pravdepodobne sa k nim prihlásil ako učeník, ale oni ho jednoducho nechceli, pretože ho nepovažovali za vhodného.

V Skutkoch apoštolov sa píše, že Šavol, ktorý bol najprv prenasledovateľom Ježišových nasledovníkov, sa obrátil, pretože údajne zažil slávny zážitok z

Damasku, kde sa mu zjavil zmŕtvychvstalý Pán.

Je však pravda, že tento Pavol nikdy neprestával prenasledovať Ježišových nasledovníkov alebo ich "zneškodňovať", len zmenil metódu a teraz už len pokračoval v likvidácii skutočného Ježiša inými prostriedkami: Takže skúsenosť s obrátením v Damasku bola len fingovaná, neboli na to neutrálni svedkovia. Nepodarilo sa mu však oklamať všetkých, najmä kresťanov v Jeruzaleme pod vedením Ježišovho brata Jakuba, ktorí si o Pavlovi nikdy veľa nemysleli. V každom prípade tým, že predstieral zážitok z Damasku 167 a predstieral videnie zmŕtvychvstaleho Ježiša s príslušnými zjaveniami, a tým, že predstieral vernosť línii Ježišových nasledovníkov, mohol takpovediac zabiť dve muchy jednou ranou: podlizovať sa mnohým starým Ježišovým veriacim a získať si u nich dôveryhodnosť a potom im vnútiť svoj pohľad na Ježiša ako jediný správny pohľad na Ježiša.

Paul bol takpovediac predchodcom kancelárskeho špióna Güntera Guillaumea (1927 - 1995), ktorý bol v skutočnosti vždy agentom NDR (1956 - 1974) a ktorý vstúpil do SPD ako predstieraný utečenec z NDR a ktorému sa nakoniec podarilo svojím organizačným talentom a aj tu predstieranou líniovou lojalitou k SPD dokonale získať dôveru dokonca aj vedenia strany a tiež vtedajšieho kancelára Willyho Brandta a dokonca sa stať jeho pravou rukou.

Ale keby niečo také s Guillaumom bolo všetko! Paulus bol tiež predchodcom reportéra a novinára Claasa Relotiusa, ktorý až do svojho "odhalenia" v roku 2018 písal pre nemecký časopis SPIEGEL a ďalšie časopisy skvelé reportáže z celého sveta, ktoré boli tak prvotriedne, že za ne získal aj mnohé ocenenia. Lenže práve tieto reportáže boli veľmi často čiastočne alebo dokonca úplne vymyslené, alebo robil rozhovory a písal o ľuďoch, ktorí vôbec neexistovali, alebo menil výpovede skutočných ľudí. Prirodzene sa vynára otázka, prečo Relotius zostal tak dlho neobjavený. Myslím si, že Jörg Thadeusz, bývalý moderátor udeľovania novinárskych cien a porotca Nemeckej novinárskej ceny, našiel podľa mňa vierohodný dôvod: "Pri výbere novinárskych cien sa "fixuje" určitý pohľad na svet. Cena sa udeľuje každému, kto "tento obraz čo najlepšie potvrdí chutným príbehom". Či teda aj Pavol lepšie pochopil, čo ľudia v tom čase chceli, než Ježiš, staviteľ domu z Nazareta, a či im teda poskytol "prijateľnejšiu teológiu" než Ježiš? A nemohlo by to tak byť aj dnes? (Poznámka: Podľa mojich skúseností však mladí ľudia, ktorí majú ešte "všetko" pred sebou, rozmýšľajú inak - stále sú prístupní vysokej utópii!)

V každom prípade Günter Guillaume a Claas Relotius vo svojej práci agentov, respektíve novinárov, neurobili žiadnu skutočnú škodu, nemohli urobiť veľa. Pavol bol úplne iný! Ježišov revolučný záväzok k novému ľudskému bytiu, ktoré už neurčujú zločinci a bludári, premenil na v podstate bledé a, prinajmenšom v kontraste s tým, čo mal na mysli Ježiš, pomerne odľahčené neskoroantické mysteriózne náboženstvo, podľa ktorého

nakoniec v podstate všetko zostalo rovnaké - až na nový názov "Evanjelium Ježiša Krista". Pavlovým veľkým prešľapom bolo predovšetkým to, že Ježišovu smrť na kríži v boji proti demimondovskej mafii reinterpretoval na krvavú obetnú udalosť, ktorú si Ježiš vybral skôr dobrovoľne, t. j. na obetnú smrť, ako ju poznal aj boh Attis v jeho rodnom Tarze a Cilícii.

A tak Pavol a jeho "tím" (alebo aj jeho komplici) 150 skonštruovali "Krista", teda obraz Ježiša, presne podľa želania objednávateľov. Samozrejme, že nepostupovali hlúpo, a tak do tohto Krista zakomponovali spomienky na skutočného Ježiša, pokiaľ ešte existovali ústne alebo prípadne písomne "medzi ľuďmi". Možno aj tu prebiehala skutočná súťaž, kto úspešne uviedol do viery Ježišových nasledovníkov tie najbláznivejšie príbehy? Pritom nemuseli vzbudzovať podozrenie, alebo len ťažko, pretože prípadné konkrétne konfrontácie s demimondovskou mafiou, na ktoré sa ešte zhruba pamätalo, nahradili skôr všeobecnými frázami "proti zlu", ktoré síce zneli ako skutočný Ježiš, ale už nikoho nezraňovali a predovšetkým nijako nenarušovali chod demimondovskej mafie.

A práve tu prichádza dánsky bádateľ sanskrtu Lindtner so svojimi zisteniami, že Nový zákon je z veľkej časti plagiátom starších budhistických textov. Tieto texty spolu s odkazmi na židovskú Bibliu sa potom stali základom pre úplne nový pohľad na Ježiša, ktorý bol upravený "redakčným tímom Relotius", v ktorom bol tento Pavol takpovediac "generálnym dodávateľom" alebo aspoň generátorom myšlienok podľa všetkých pravidiel tohto umenia. Vtedajší nasledovníci skutočného Ježiša o ňom veľa nevedeli, možno ho raz počuli počas jeho reči v synagóge alebo na púšti, ale inak o ňom nevedeli nič alebo takmer nič, ako sa to už dnes asi nestáva. Dnes sú totiž médiá vždy po ruke, aby informovali o niekom, kto nejakým spôsobom priťahuje pozornosť. A tak sa Ježišovým odporcom podarilo dostať do sveta sfalšovaný príbeh o Ježišovi.

Dátumy vzniku spisov pravdepodobne zodpovedajú mnohým dátumom, ktoré zistili dnešní teológovia, **s tým rozdielom, že tieto spisy neboli napísané ako propaganda PRO Ježiša, ale ako sofistické dezinformačné dielo PROTI Ježišovi 149, v každom prípade proti skutočnému alebo pravému Ježišovi.** A tak sa nielen Ježiš stal Božím synom 23 (podľa známeho neskoroantického vzoru, t. j. napríklad panenským narodením s božským otcom), ale aj jeho učeníci sa stali autormi, ktorí boli, samozrejme, tiež očitými svedkami. Týmto spôsobom sa spisy stali dostatočne úctyhodnými, takže sa považovali za pravdivé a nikto sa už neodvážil o nich pochybovať. Ježiš však nebol Božím synom (alebo prinajlepšom Božím dieťaťom, ako sme my všetci Božími deťmi) a spisy Nového zákona nenapísali Ježišovi učeníci, ako už bolo spomenuté. Zvyčajne sa táto pseudoepigrafia, že autori evanjelií boli Ježišovými učeníkmi, teda očitými svedkami, vždy nejako "zbožne" zdôvodňuje, ale myslím si, že toto predstieranie je len ďalší šikovný trik mafie.

Toľko k téme, kto napísal Nový zákon, a tiež k otázke, čo bol skutočný Ježiš. Išlo teda v tom čase o skutočne revolučný prístup, ale vplyvné kruhy sa s ním nestotožnili a obrátili karty skôr, ako bolo pre nich neskoro, podobne ako v príbehu Zuzany. A Ježišova kauza bola dokonale zneškodnená tým, že sa zmenila na relatívne neškodné mysteriózne náboženstvo, ktoré bolo v tej dobe celkom typické.

V každom prípade sa mafii postupne podarilo čo najviac vymazať spomienku na skutočného Ježiša, a tým aj takpovediac dokonale zneškodniť jeho účasť - mafia je jednoducho združenie bez svedomia [154](#).

Chcel by som sa tu však venovať novej otázke, či Pavol alebo Šavol a ďalší autori posvätných spisov našej kresťanskej viery boli naozaj tak priepastne zlomyseľní, ako sa tu na prvý pohľad zdá. Je tiež možné, že len komisári boli naozaj zlomyseľní a úspešne zapriahli Saula a príslušných odborníkov budhistického a židovského náboženstva do svojich vozov s krásnymi a veľmi ľudsky znejúcimi dôvodmi. Mohli ich presvedčiť, že Ježišove myšlienky sú ešte veľmi polovičaté, krátkozraké a primitívne a spôsobovali by zbytočné konflikty medzi dobrými občanmi, a preto ich treba prepracovať a postaviť na kultivovanejšiu a civilizovanejšiu úroveň. Musíme si tiež uvedomiť, že v klamstve sú vždy zapojení dvaja ľudia, a to tí, ktorí klamú, a tí, ktorí chcú byť oklamaní - pretože v skutočnosti nevedia o niektorých veciach, ktoré sa im v živote nepodarili, a preto s nimi už nechcú mať nič spoločné. V tomto ohľade majú aj tradičné náboženstvá vždy "ľahkú hru" [131](#) Tak práve Pavol, ktorý bol istým spôsobom aj náboženským géniom, mohol s veľkým nasadením naplno rozvinúť svoj "nový výklad". Lenže práve on bol, žiaľ, podvodník a autori evanjelií tiež. A v neposlednom rade môžeme Pavlovi "ďakovať" za mizogýniu, nepriateľstvo voči ženám a antisemitizmus v našej kresťanskej viere až dodnes. Aj u Ježiša existujú prikázania, ale slúžia skôr v zmysle "pravidiel pre rozumný a úspešný život", nie na zúženie človeka, ale na jeho plný rozvoj - človek ich však musí poznať od mladosti, aby sa podľa nich mohol zariadiť.

A tu by som chcel uviesť dôvody, prečo sa neodvolávam na Nový zákon, alebo len veľmi málo, a dávam prednosť iným zdrojom: Všetky novozákonné spisy sa mi zdajú byť nedôveryhodné. Všetky sú skonštruované v zmysle Pavla a mafie a "očistené" od toho, čo bolo ešte známe o skutočnom Ježišovi a čo sa autorom nehodilo. A tam, kde táto očista nefungovala, pretože udalosť bola jednoducho príliš známa, došlo aspoň k reinterpretácii. Pozri tiež poznámku [159](#).

c) A tak naše dnešné kresťanstvo nemá nič alebo takmer nič spoločné so skutočným Ježišom!

Namiesto toho, aby obnovili pôvodné židovské hodnoty, ako si to Ježiš zjavne želal, kresťania vytvorili nové náboženstvo, ktoré s jeho zámerom nemá (takmer) nič spoločné.

Nielen odporcovia viery tvrdia, že príbehy o Ježišovi v Novom zákone nemajú historický základ, ale pravdepodobne aj väčšina teológov vo veľkej miere pochybuje o tom, že skutočný Ježiš je historickým základom Nového zákona. To teda znamená, že podľa nich je prinajmenšom väčšina toho, o čom sa dozvedáme v Novom zákone, viac či menej voľne vymyslená alebo prevzatá z iných náboženstiev, alebo je tiež zámerným falšovaním konkrétneho Ježiša, ktorý kedysi skutočne žil a pôsobil. Takto, doplňujúc text na strane 5 na tému "neskoroantický mysterijný kult", teológovia už dávno zistili aj viac:

- ◆ Ježiš Nového zákona nemá nič alebo takmer nič spoločné so skutočným Ježišom, ktorý kedysi žil. Teológovia preto rozlišujú medzi "Kristom Nového zákona", t. j. "Kristom ohlasovania (alebo tiež gr. kerygma)", a "historickým (alebo historickým) Ježišom" 67. A tak títo kritickí teológovia: "O historickom Ježišovi sa vie tak dobre, ako sa nevie vôbec nič". V každom prípade evanjeliá nie sú životopisom Ježiša 158. Kresťanskí "fundamentalisti" ich však stále berú (alebo dokonca Nový zákon) doslovne.
- ◆ Učenie o sebaobetovaní Ježiša za účelom vykúpenia ľudstva určite nebolo v mysli skutočného Ježiša. Nikdy sa teda nekonala Večera Pánova so známymi slovami ustanovenia.
- ◆ Najviac 5 % všetkých Ježišových slov v Novom zákone sú skutočné Ježišove slová (podľa protestantského novozákonníka Gerda Lüdemanna). O "zmätku" v ranej cirkvi s. 151.
- ◆ Nikto nevie, kto napísal Nový zákon, v každom prípade autori evanjelií neboli učeníkmi Ježiša, pod ktorého menom sú známe. Máme tu do činenia s pseudoepigrafikou, teda s falzifikátom mien. Nikto tiež nevie, ako sa tieto spisy dostali do Ježišových cirkví, ktoré existovali krátko po Ježišovej smrti, aby boli prijaté.
- ◆ V Ježišových časoch mohol byť človek dobrým Židom s vierou v posmrtný život alebo bez nej. Je teda logické, že skutočnému Ježišovi nešlo o vieru v posmrtný život, ale o lepší život tu a teraz.
- ◆ Skutočným zakladateľom našej viery je v podstate Pavol, ktorý sa ku kresťanom pripojil len niekoľko rokov po Ježišovej smrti a ktorý bol vo svojom učení voči skutočnému Ježišovi dosť ľahostajný. Preto vlastne nie sme "kresťania" (ak raz necháme "Krista" ako meno pre Ježiša), ale paulisti, t. j. nie jezuiti, pretože to, čo tvorí naše náboženstvo, je Pavlovo učenie.
- ◆ V pozadí súčasnej kresťanskej ideológie je najmä grécka filozofia, ale Ježiš s ňou nemal nič spoločné, bol predsa Žid.
- ◆ Mnohé podobnosti so starším budhizmom sú neprehliadnuteľné.

Zatiaľ to všetko vedia aspoň veľké cirkvi so svojimi teologickými fakultami, určite aj štátne univerzity.

Ak sa na to pozrieme triezvo, kresťanstvo, ako ho poznáme dnes, sa prezentuje ako synkretizmus alebo ako "zmes viery" z obsahu židovského náboženstva, budhizmu a pohanského náboženstva Ježišovej doby.

d) Ale (dúfajme, že vždy) existuje riešenie

Spomienku na skutočnú Ježišovu účasť treba teda za každú cenu odstrániť; aj jeho damnatio memoriae sa mimoriadne darí, aspoň doteraz. Ale myslím si, že je to ako v každom trestnom prípade: tí, ktorí chcú zahladať všetky stopy a odstrániť všetky nepriame dôkazy poukazujúce na skutočný priebeh udalostí, nemôžu byť až takí dokonalí. Vždy im niečo unikne alebo nikdy nie je možné všetko dokonale odstrániť. Takže tento rýnsky farmár, môj sused, ma priviedol na cestu, aby som sa na príbeh hriechu podľa Jána 8 pozrel inak. V neposlednom rade sa mi zdá, že som v tom čase narazil na vrchol pohrdania ženami, pretože ani v iných ohľadoch ženy nemali veľkú váhu.

Možno však boli medzi vtedajšími autormi Nového zákona verní nasledovníci skutočného Ježiša, ktorí, hoci sa im nedarilo, vpletli do textov pasáže, ktoré poukazovali na skutočného Ježiša, aby ho neskorší nasledovníci mohli odhaliť? Takéto "postupy" poznáme aj zo súčasnosti: napríklad počas čínskej kultúrnej revolúcie museli byť zničené všetky staré kultúrne pamiatky. Vynaliezaví a dômyselní "ničitelia" teraz pokryli neoceniteľné stély s Konfuciovými nápismi štukom a namaľovali na ne Maove citáty. A Maove citáty nebolo dovolené zničiť. Konfuciove stély sa teda zachovali, pretože neskoršie generácie mohli štuky ľahko odstrániť. Tak je to aj so starovekými textami: Musíme len rozpoznať a nájsť správne stopy a správne ich interpretovať. Vodítkom k tomu, čo tu nie je správne a pravdivé, sú nereálne príbehy o zázrakoch. Mám na mysli aj Pavlovu skúsenosť z Damasku a zjavenia 167, ktoré mu údajne zjavil vzkriesený Ježiš. A vodítkom, čo je na Ježišovi správne, pravdivé a výnimočné, je pre mňa napríklad aj príbeh o tom, ako rozpozna skutočné pozadie zamýšľaného ukameňovania "hriešnej ženy" a svojím odvážnym zásahom ju pred ukameňovaním zachráni. Áno, niečo také alebo niečo porovnateľne konkrétne nevieme od žiadneho iného zakladateľa náboženstva, ani od Budhu, ani od Mohameda. To je pre mňa takmer istý dôkaz, že sme teda na horúcej stope skutočného Ježiša 122.

Samozrejme, niekto môže povedať, či je to všetko, čo sa týka Ježiša? Myslím, že každý, kto takto hovorí, nechápe, čo je to "genialita". "Genialita" nespočíva v rozvíjaní a hlásaní nejakých veľkých a vysoko duchovných myšlienok o Bohu a o človeku, ale v tom, že keď je niečo zlé alebo jednoducho choré, nájde sa pre to ten správny "akupunktúrny bod" a tam sa to aplikuje. Problém prirovnávam k tomu, keď sa niečo zložité pokazí s autom alebo počítačom. Nejde o to nadchnúť sa veľkou myšlienkou auta

alebo počítača a hlásať veľkolepé frázy o najlepších autách, ale nájsť konkrétnu chybu a odstrániť ju. To si však môže vyžadovať skôr remeselnú zručnosť a manuálnu prácu ako významný akademický výskum a prehľad a musíte byť ochotní sa niekedy dostať pod auto a zašpiniť sa. A takéto remeselné majstrovstvo sa podľa mňa plne vzťahuje na Ježiša, ktorý našiel takýto kľúčový bod a snažil sa ho vyriešiť. A nešlo mu len o banálne odriekanie impulzov, teda o to, aby niečo nerobil, ale o výhody všeobecnej korektnosti. Predstavme si, že každý s absolútnou istotou dodržiava božské prikázania. To znamená, že sa už nikto nemusí báť, že ho niekto iný poruší - a akú by to znamenalo istotu a slobodu! Veľmi veľkú úlohu hrá vysoká sexuálna morálka 160 - dúfam, že som tu hodnoverne vysvetlil jej výhody.

Ježišovi teraz zabránili, aby ju vyriešil - preto musíme pokračovať práve tu, a samozrejme tak, ako sa to hodí pre našu dobu. Ved' problém, s ktorým sa Ježiš stretol, stále nebol vyriešený!

B. Trestný prípad "sexuálneho zneužívania" a koncepcia riešenia

Naozaj nechcem byť Savonarola (kajúci kazateľ vo Florencii 1452 -1498), a preto nechcem nikomu nič z jeho minulosti vyčítať, len mi ide o to, aby sa stále neopakovalo všetko negatívne, hoci by sa to často dalo veľmi ľahko zmeniť. A teraz si myslím, že tu je v prvom rade najdôležitejšie, že by sme sa jednoducho niekedy mali bližšie pozrieť, prečo sa "niečo negatívne" deje a ako by to mohlo ísť inak a lepšie.

Podme sa teda pozrieť!

Keď dospelí sexuálne zneužívajú mladých ľudí, všeobecne sa chápe, že je to trestné, a tí, ktorí "páchajú" takéto zneužívanie, sú teraz potrestaní, aspoň keď sa zneužívanie stane zjavným. Ale keď dospelí učia mladých ľudí, aby sa navzájom zneužívali, považuje sa to za normálne a dokonca za dobrú "modernú pedagogiku", ktorá sa opiera aj o údajne renomovanú vedu (pozri naturalistický omyl 117). Niektoré z nich však považujem aj za vyslovene zločinné a vyslovene pseudovedecké. Prinajmenšom je to jasná manipulácia, pokiaľ sa mladým ľuďom neponúka alternatíva, ktorá je prezentovaná ako prinajmenšom rovnako atraktívna ako to, čo vnímam ako návod na vzájomné zneužívanie. A ten, kto by mohol ponúknuť takúto alternatívu, ale neurobí to, napríklad preto, že sa nepovažuje za zodpovedného, hoci by tu už bola možnosť sprostredkovania, nie je tiež zločinec? Na krádež platí príslovie "plot je rovnako zlý ako plot" - neplatí toto príslovie nejako aj v tomto prípade pre človeka, ktorý svojím ničnerobením v konečnom dôsledku umožňuje zneužitie? Podľa mojich skúseností ako učiteľa sú mladí ľudia určite otvorení alternatíve, pozri s. 47.

1. Najmä mladí ľudia sú vysoko morálne bytosti!

Problémom tohto bodu je predovšetkým to, že existuje údajne zaručená všeobecná znalosť o sexuálnej morálke mladých ľudí, teda akí sú dnešní mladí ľudia a čo chcú. Ale v rozhovore medzi štyrmi očami (ak je to vôbec možné) je všetko úplne inak - aspoň do veľkej miery! V čase, keď píšem tento článok, som na ceste do Južnej Ameriky a rýchlo sa dostávam do kontaktu s inými ľuďmi tak, ako je to doma v Nemecku ťažké alebo nemožné. Napríklad v Lime s milým dievčaťom zo severného Nemecka, absolventkou strednej školy, ktorá bola práve na ceste okolo sveta. A zhodou okolností sme sa dostali aj k "mojej téme". Vychádzajúc z toho, že na hodinách náboženstva som sa zaujímala o skutočnú monogamiu, som mu práve povedala svoje predstavy o príťažlivom odriekaní pohonu a zároveň som prepletala ukazovák a prostredník, aby som naznačila, ako by "on a ona" mohli byť tiež spolu - len s kožným kontaktom a bez prieniku, pretože prienik v tejto polohe ani nebol možný. Potom som (mlado-dievčensky-nevinne-nepokojné) obavy, s ktorými tam dievča začalo, zahnal do úzadia slovami "kto všetko zakazuje, dosiahne len to, že sa všetko nakoniec urobí" 157 - a mal som dojem, že mi s dievčaťom niečo "cvaklo" v hlave. Zdá sa, že tu došlo k akémusi oslobodeniu dievčaťa, pretože na fotografii (ktorú spontánne a zjavne ochotne urobila) vôbec nevyzerá odmietavo a otrávene, skôr naopak, aspoň si to myslím... Po takomto zážitku by som chcel byť v každom prípade opäť učiteľom! A okrem prieniku a uspokojenia existuje celá škála možností potešenia vo vlastnom tele a v tele druhého, o ktorých sa dá mladým ľuďom rozprávať. Môžete ich tiež povzbudiť k spoločnému spoznávaniu krás prírody a kultúry. Niektorí ľudia by mi chceli povedať, že som iluzionista, pretože dnes je s mladými ľuďmi všetko úplne inak - ale takéto stretnutie ako s týmto maturantom ma opäť utvrdzuje v presvedčení, že "v týchto veciach" sa dnes nič nemení, máme tu pred sebou len typický "fenomén špirály ticha" (podľa anketára Noelle-Neumanna). A keď si pomyslím, ako dobre by som sa dnes mohol "v týchto veciach" odvolávať na "pôvodné židovské náboženstvo"!

2. akoby existovala mafia, ktorá rafinovane ničí vysokú morálku mladých ľudí.

Teraz poznám napríklad knihu Petra Reskiho (nar. 1958) o mafii v Taliansku ("Mafia. Von Paten, Pizzerien und falschen Priestern") a viem, že ruky tejto talianskej mafie siahajú všade ako ruky chobotnice, teda aj k nám. Aj vo WELT-e z 28.5.2019 je článok "Ruská mafia je všadeprítomná na Západe" od Júlie Smirnovovej, ako sa ruská mafia infiltrovala a ovláda nás. Ale v podstate všetko je tu pre mňa hlboko záhadné, napríklad to, ako mafia funguje, ako je riadená, ako sa jej darí stále získavať nových členov. Riadi sa hierarchickým systémom, t. j. systémom podobným systému katolíckej cirkvi, v ktorom na vrchole stojí vodca a všetci ostatní pracujú smerom k

tomuto vrcholu ako vo veľkolepom kolotoči a sú ním aj vedení? Alebo je riadený ako osí štát, v ktorom si každý - bez osobitného vedenia - robí svoju prácu a prispieva tak k všeobecnému dobru - a v krízových situáciách sa chopí zbrane a bojuje, aj bez osobitnej výzvy, aby odvrátil nebezpečenstvo pre "štát"? Nemám chuť ani záujem stať sa odborníkom na mafiu a hlbšie sa zaoberať témou "Mafia dnes", najmä preto, že neviem, či by to bolo vôbec užitočné. Ale či už je to mafia alebo nie, vidíme efekty, ktoré sú akoby nám vládla mafia! V ďalšom rámčeku si pozrite pomerne vymyslenú konšpiračnú teóriu - samozrejme, je to voľná fikcia! Má nás len povzbudiť k tomu, aby sme morálnu pedagogiku robili inak:

Fiktívna konverzácia Upper Devil - Polosvet Upper Mafioso

Obermafioso: Nevie, čo mám robiť, ľudia sú príliš morálni, hľadajú len partnera pre veľkú lásku, nič iné nechcú. Preto nie sú žiadne ženy na prostitúciu a žiadni klienti, ktorí by potrebovali ich služby. Obchod s prostitúciou už jednoducho nefunguje.

Oberteufel: Takže to všetko vyzerá tak, že je pravda, že človek bol stvorený Bohom (či už Bohom alebo prírodou, to tu nebude témou) dobrý, a preto aj vysoko morálny.

OM: Ale určite musí existovať spôsob, ako túto veľkú ľudskú morálku pokaziť, aby sme podporili naše podnikanie? Vážení pán hlavný diabol, v takýchto veciach viete vždy poradiť!

V prvom rade musíte v ľuďoch posilniť vedomie, že sú veľmi morálni. A potom ich musíte viesť k pseudomorálke, to znamená, že práve to neškodné a nevinné, čo nejako súvisí so sexualitou, je pre nich zakázané alebo inak zlé. Lebo ten, kto všetko zakazuje, dokonca aj to, čo je vlastne neškodné a nevinné, s najväčšou istotou dosiahne, že sa všetko nakoniec stane 157. Je to ako zablokovat' všetky ventily v parnom kotle, čím s najväčšou istotou dosiahnete výbuch kotla.

OM: A ako to všetko uviesť do praxe?

Je to celkom jednoduché: najmä mladí ľudia majú veľký morálny potenciál. A musíte vidieť, že tento vysoký potenciál sa viac-menej nezmyselne premrá tým, že sa investuje do nesprávneho predmetu 147, teda do niečoho vlastne úplne neškodného a nevinného, a potom už nie je k dispozícii pre správnu morálku.

OM: Vidím, že, k tomu potom HSČT ("telo-časť ukrytie hanba")!

A spolu s tým aj nepriateľstvo a napätie tela. To všetko vyzerá veľmi moralisticky a ľudia to fanaticky obhajujú. To všetko však nemá skutočnú morálnu výživnú hodnotu. A tak sa dostávame k nezmyselným obavám, ktoré sú pre našu stratégiu zla absolútne dôležité!

OM: A prečo by mali byť nezmyselné obavy pre nás také prospešné?

V skutočnosti chcú mladí ľudia robiť neškodné veci, chcú vidieť, ako ostatní vyzerajú nahí, a chcú sa ukázať nahí ostatným. A samozrejme sa chcú zabávať aj vtedy, keď spolu nahé skáču z okraja bazéna do vody - takže chcú robiť len úplne nevinné a takmer rajske veci. A tie im musia byť zničené zákazmi, strachom a pocitom znechutenia.

OM: Viem, že obavy z nahoty sú pre skutočnú morálku zbytočné, aspoň ja nepoznám nikoho, kto by začal mať sex preto, že sa mu páči nahota. A viem, že mnohí...

Aj tu platí staré farmárske pravidlo: Nezmyselné obavy [132](#) na jednej strane sú vždy moc a nadvláda na strane druhej! Najmä mladí ľudia majú teraz raz životnú energiu a chcú niečo robiť, veď aj opačné pohlavie je pre nich zaujímavé a chcú spoznať životného partnera a zistiť, kto je vhodný.

OM: Chápem, a ak sa poznávanie nevinného a rajskeho považuje za nemorálne, potom vďaka obavám z neho existuje aj blokáda, takže to nerobia a potom automaticky robia nie tak nevinné a nie tak rajske, keď sa to hodí.

Presne tak! A tak automaticky začnú mať pohlavný styk hneď, pretože sa to jedného dňa aj tak musí stať. Čo ešte môžu urobiť? A ak sa im potom podarí presvedčiť ich aj o tom, že musia prirodzene testovať, kto je ten pravý, potom ich máme tam, kde ich chceme mať: Veľká láska telom i dušou s jediným partnerom je preč, už neexistuje!

OM: Takto sa aj zbožní ľudia, ktorí vychovávajú mladých ľudí k morálke, ktorej základom je HSČT/časti tela skrývajúce hanbu a strach, stávajú priamo našimi sluhami! Perfektné!

A pretože mnohí si tak rýchlo nenájdu posledného partnera, pretože nemajú šťastie, alebo pretože aj sex s rôznymi partnermi sa pre nich stáva dobrodružstvom a zábavou, čoskoro tu bude prostitúcia a všetko, čo je súčasťou vášho biznisu!

OM: Vďaka za tip! Takže teraz sa moji mafiánski spoločníci musia postarať o to, aby to fungovalo, aby mladí ľudia mali z nahoty pocit odporu, strachu a hanby, a preto si ju neužívali! To bude pravdepodobne jednoduché, pretože to vyzerá tak morálne. To, že je to všetko len falošná morálka, si potom ani neuvedomia.

Tieto pocity odporu a hanby mladých ľudí pred sexualitou majú pre vás aj ďalšiu výhodu: Konkrétne ide o skúsenosť, že to, čo je pred pubertou zaťažené takýmito negatívnymi pocitmi, sa počas puberty a najmä počas prvého zaľúbenia stáva mimoriadne zaujímavým a fascinujúcim.

OM: To znamená, že potom prichádza aj ďalší impulz k sexu - pán Oberteufel, ste naozaj skvelý!

A tí, ktorí sú potom ešte skeptickí a chcú povedať niečo proti, a to sú hlavne

deti a starci, sú ľahko umlčaní. Deťom sa hovorí, aby počkali a videli, keď budú staršie, a starí muži sú jednoducho obviňovaní z nadržanosti, pretože chcú vidieť len nahé ženy a dievčatá.

OM: Chápem, veľmi skoro sa nikto neodváži nič povedať.

Je tu ešte jedna výhoda: aj tí, ktorí neveria v Boha a majú iné náboženstvo, sa k nim pridávajú, pretože všetci chcú byť morálni, aspoň spočiatku a potom vždy aspoň navonok, aby to vyzeralo, že sú morálni. A nakoniec sa zákaz nahoty stáva aj verejným právom a je trestné, kto ho poruší.

OM: Ale sex za zatvorenými dverami s kýmkoľvek aj tak nemôže nikto kontrolovať, takže ho nemožno zakázať, najmä preto, že je aj dnes súčasťou práva na sexuálne sebaurčenie.

Takže ešte raz: Jednoducho sa vám musí podariť odohnať mladých ľudí od neškodných, a potom sa sami rozbehnú do náručia nie až tak neškodných! A potom "sexuálne sebaurčenie" je čarovné slovo, ktorým môžete ospravedlniť všetko, čo robíte a čo chcete, aby ľudia robili! A čoskoro sa nikto neodváži povedať nič proti tomu ani tu.

OM: Ale náboženstvá ako kresťanské, najmä katolícke, môžu svojimi morálnymi kázňami stále ničiť biznis?

Ale nie oni, kde ich morálne kázne viedli k väčšej morálke? Okrem toho som dal svojim podčertom pokyn, aby sa infiltrovali do všetkých náboženstiev na celom svete, vrátane katolíckeho, a rozkladali ich zvnútra. A svoju diabolskú prácu vykonali dokonale: preto v žiadnom náboženstve neexistuje seriózný vedecký výskum o tom, ako môžu mladí ľudia žiť skutočnú sexuálnu morálku s radosťou a zmyslom pre česť. To sa náboženstvám veľmi hodí, pretože všetky predsa profitujú z toho, keď ľudia hrešia a potom sa aj cítia hriešni a zlí, a preto potrebujú útechu a odpustenie a nádej, že po smrti bude všetko lepšie!

OM: Niečo na tom bude, náš biznis je aj ich biznis, takže majú najväčší záujem, aby sa tu vôbec nič nezmenilo.

A nezabudnite, že sex je len začiatok. Sú aj iné veci, ktoré sa ľahko objavajú, myslím najmä na obchod s drogami.

OM: Myslíte, keď ľudia ochutnajú, aké je to všetko skvelé, čo je vlastne zakázané?

A tiež toto znova a znova: musíte za každú cenu zabrániť tomu, aby sa mladí ľudia dozvedeli o alternatíve "zábavy morálky a zriekania sa pudov" [155](#) a aby potom mali aj osobnú skúsenosť, aké je to úžasné. Pretože osobné zážitky sú stále oveľa intenzívnejšie ako akékoľvek bláboly a dlhodobo vám kazia biznis, pretože potom ich predsa len radšej urobia!

OM: Musíme teda vidieť, že porušovanie HSČT/častí tela skrývajúcich hanbu sa nielenže považuje za nechutné a neslušné, ale v náboženskej

výchove sa z neho robí aj hriech.

Hovorím vám, že s výchovou HSČT namiesto skutočnej morálky môžete ľuďom krásne pokaziť celú sexuálnu morálku! A navonok to všetko vyzerá tak morálne!

Dnes sa tvárime, že sme takí osvietení, ale nikdy sa táto otázka nerieši:

Skutočná sexuálna morálka a falošná (sexuálna) morálka "častí tela skrývajúcich hanbu" (alebo HSČT, pozri str. 9!).

Po prvé, čo je vlastne "skutočná (sexuálna) morálka", o ktorej tu hovoríme? Myslím si, že toto treba v prvom rade objasniť, aby sme nepovažovali nejaký povrchný morálne vyzerajúci rozruch za morálku a potom zaň strieľali do prachu - a to vôbec nepomáha. Jedným z problémov je, že každý má pravdepodobne inú predstavu o tom, čo je morálka a čo je morálne - a v tom sa pravdepodobne nezhodneme. Aby som to skrátil: Ja tu zastávam rovnaký postoj ako veľké náboženstvá, že ľudia majú monogamné sklony, a preto sex patrí do manželstva. Hoci dnes existuje množstvo údajne vedeckých výskumov o tom, že my ľudia nie sme predisponovaní k monogamii, všetky tieto výskumy prehliadajú problém HSČT. HSČT potrebujeme pravdepodobne preto, že monogamia je predsa len našou prirodzenou dispozíciou a že - jednoducho a jednoducho - ju nežijeme správne. Keď napríklad stojíme pri výbehu opíc v zoologickej záhrade, často môžeme vidieť dominantného samca, ako súloží s rôznymi samicami. Zvieratá sa za svoje správanie nehanbia, je to určite znak toho, že sexualita, ktorú tam praktizujú, zodpovedá ich prirodzeným dispozíciám. Keby sme my ľudia žili túto zvieraciu sexualitu, hanbili by sme sa - a to je znamenie, že zvieracia sexualita nie je naša. Keby totiž bola naša, tiež by sme sa - podobne ako zvieratá - nehanbili. Skutočnosť, že niektorí ľudia sa takejto sexualite venujú verejne, napríklad v pornobiznise, s tým nemá nič spoločné, pretože pri násilí alebo za peniaze sa samozrejme dá všetko. A to, že nielen veľké náboženstvá, ale vlastne všetky náboženstvá hovoria o monogamii, a že to napriek tomu v skutočnosti nefunguje, je tiež ľahké vidieť. Náboženstvá totiž zabúdajú, že nestačia len príkazy, zákazy a zákony, ale že k nim vždy patrí aj "know how", t. j. ako možno cieľ, ktorý sa má dosiahnuť, uskutočniť v praxi. Neexistuje však žiadny vedecký výskum o celi monogamie, čo naznačuje, že náboženstvám v skutočnosti vôbec nejde o to, ale len o neistotu v morálnych veciach a nakoniec o zlé svedomie ľudí, pretože sa nesprávali podľa príkázaní, teda ak urobili niečo zlé. **Je to pochopiteľné aj preto, že náboženstvá žijú z často bolestného neúspechu mnohých ľudí s monogamiou - a ich "obchodným modelom" je teraz raz útecha a prísľub, že raz bude lepšie, a to po smrti, ak len správne veria.** Takže: ľudia sú zjavne predurčení k monogamii, čo znamená, že majú len jedného sexuálneho partnera na celý život - s

výnimkou prípadu odovodenia. A ak to tak nie je v našom každodennom živote, znamená to, že to tak má byť.

Každopádne teraz môžeme povedať, čo je skutočná sexuálna morálka: "To, čo slúži tejto skutočnej monogamii 120 a teda účelu monogamie, teda plodeniu detí a užívaniu si manželov, je morálne, a čo tomu neslúži, jednoducho morálne nie je." Keď máte pevný bod, je to také jednoduché!

Každý, kto dočítal tento text aspoň povrchno, si všimol, že si nemyslím, že HSČT (hanba za skrývanie častí tela, pozri str. 9) je morálna hodnota. Ale nie je potom nezodpovedné snažiť sa motivovať najmä mladé dievčatá, aby si užívali nahotu?

Tu je rozhovor s matkou jedného študenta: Pred mnohými rokmi sa ma na rodičovskej konferencii spýtala na cieľ náboženskej výchovy. Na to som odpovedal dosť ľahkovážne: "Všetky dievčatá sú tak trochu schizofreničky." Ona: "???" Ja: "No, majú panický strach z neškodných a rajských vecí, kde by mohli načerpať aj užitočné poznatky o ľudskej povahe a inšpirovať mužov, ktorí chcú byť v poriadku s peknou morálkou, a to "nahí na pláži". Ale problematikké veci, konkrétne sex s príliš často pochybnými partnermi, ktorý im niekedy spôsobuje aj celoživotnú traumu, sú to, čo chcú a robia." "A čo chceš robiť teraz?" spýtala sa matka. Ja: "Že dievčatá robia každá inú." Matka: "Ak to dokážeš, si dobrá!"

Ak tento rozhovor s matkou nie je pre mňa vysokou motiváciou, možno dokonca motiváciou par excellence - potom by som musel byť teraz naozaj nenormálny! A tiež si myslím, že "otvorenosť" môže byť dokonca neškodnejšia ako viac či menej sofistickované "maskovanie". Vždy záleží aj na tom, ako si žena alebo dievča pripraví otvorenosť a čo tým sleduje. Ak mužovi pripomenie, že kedysi povedal, že sa žena môže spoľahnúť na jeho sebakontrolu, už to ovplyvňuje jeho správanie. A podľa mojich skúseností sa môžeme spoľahnúť na to, že mladí ľudia, ktorí sa zaujímajú o skutočnú morálku, sú už veľmi obozretní v nožnej otvorenosti. Okrem toho, ako malicherne si vlastne predstavujeme Boha, že morálka, ktorá je v jeho zmysle, môže fungovať len s výrobkami textilného priemyslu?

Ale nie je HSČT základným kameňom ľudskej sexuálnej morálky?

V tejto súvislosti citát zo životopisu prostitútky (Karin Freiwald, "Venusdienst - meine Jahre als Hure", s. 34f), ku ktorému som sa dostala vďaka tipu kamarátky, pretože kniha bola aspoň spočiatku na internete:

"Na jednej webovej stránke (www.basisreligion.de) (poznámka: ide o moju webovú stránku!) som nedávno našiel argumentáciu na tému bimbo, ktorá veľmi výstižne opisuje korene istého odtlačku správania: "Skôr než však ohrnieme nos nad takýmto údajne nemorálnym dievčaťom, mali by sme si uvedomiť, kto je tu vlastne nemorálny. Ako sa teda takému dievčaťu darilo v minulosti? Neučili ho od detstva skôr otrockej morálke so všetkými možnými

tabu a strachmi, čím podporovali jeho hlúposť a naivitu? Nebol vždy presvedčený, že HSČT je stelesnením všetkej morálky, a preto nebol poslaný nesprávnym smerom a nebol dosť zvedavý na viac?"

Milý čitateľ, viete si predstaviť, že som veľmi hrdý na to, že ma prostitútka, teda žena, ktorá by to mala vedieť, utvrdila v mojom názore, že hanba za skrývanie časti tela je len zdanlivá a môže byť kontraproduktívna pre skutočnú morálku 145! Áno, ako vôbec prídeme k tomu, aby sme najmä dievčatám vnucovali sexuálny stud ako morálku, keď chýbajú akékoľvek dôkazy o "morálnej výživnej hodnote" HSČT?

A do akej miery to súvisí so skutočnosťou, že dievčatá ešte stále občas skĺznu k prostitúcii ako táto "Venušina slúžka", tiež nie je preskúmané. Určite tu existuje niekoľko individuálnych iniciatív, ale vo všeobecnosti sú zjavné tak málo premyslené a povrchné (mám na mysli napríklad kampaň "Žiadny sex pred manželstvom", ktorá prichádza z USA), že len potvrdzujú moju tézu: O skutočnú monogamiu 120 zrejme nakoniec ani tí, ktorí sa tu tak angažujú, veľmi nestáli. (Titulné strany časopisu "Venusdienst...": <https://basisreli.lima-city.de/prost1.jpg> + <https://basisreli.lima-city.de/prost2.jpg>)

A tiež, že sú to vždy len "zlí chlapi", ktorí zvädzajú dievčatá na sex, to tiež nevidím. Inšpirovaná Ortegom y Gassetom, ktorý v knihe O láske, podrobnejšie opísanej neskôr, hovorí, že aspoň väčšinou to nie sú muži, ktorí začínajú so sexom, som raz prechádzala prípady "prvých krát", ktoré mi boli tak hlásené. A z dvanástich prípadov, o ktorých som sa dozvedela, len v troch prípadoch boli obvinení muži alebo chlapi, v deviatich prípadoch to boli jednoznačne dievčatá, ktoré prevzali iniciatívu a začali s tým! (Poznámka: Nie vo všetkých prípadoch došlo k sexu, v troch prípadoch chlapi dokonca odmietli, pretože nechceli mať sex s pannou, ale vôľa dievčat bola na mieste).

A potom, v modernej sexuológii nie je práve spontánny orgazmus bez penetrácie problémom; v každom prípade by jeho testovanie malo oveľa väčší zmysel ako testovanie penetrácie!

Čo by teda bolo "skutočnou morálkou" alebo čo by viedlo k skutočnej morálke?

Pozrime sa bližšie na to, čo sa tam deje a čo som opísal v rozhovore s matkou: Takže dievča, panna, iniciuje sex s mužom len preto, "aby to mala za sebou". Na muža sa často vôbec nepozera bližšie, stačí, že je možno pekný, možno vie dobre rozprávať a tancovať, je pomerne pekný a možno po ňom všetky idú - všetko dosť povrchné vlastnosti. Zatiaľ v živote nič nedokázal a či má zmysel pre zodpovednosť, na tom zatiaľ tiež nezáleží. Aspoň na tom nezáleží.

A keďže udelenie pohlavného styku, a najmä toho prvého, je pre muža niečo

ako dar alebo odmena, dostáva dar alebo odmenu takpovediac za NIČ. A samozrejme, že si to všimne a príde k zodpovedajúcemu postoju alebo k výraznému odtlačku - ako u všetkých živých bytostí, teda "odtlačku cez odmenu" - a niektorí ľudia si takéto zážitky potom aj priamo na svoje hobby. A ruku na srdce: Chcú vôbec dievčatá takéhoto partnera na celý život? Pravdepodobne nie. Prečo teda súhlasia s tým, aby sa muži takto formovali, pretože žiaden muž nie je od prírody povrchný a nezodpovedný, najmä nie voči ženám?

A ako si teraz dievčatá môžu vtisnúť iný druh mužov - opäť podľa postupu "vtisnutie za odmenu"?

Samozrejme, nie so sexuálnymi zážitkami, ale so zážitkami z raja! S ktorými mužmi teda môže byť žena naozaj slobodná a otvorená, ktorí sa bavia rajskou nahotou, ktorí ju chránia "pri tom" a aj inak, s ktorými môže byť žena naozaj mužom? - Ale pozor, ľudia sa tu vedľa veľmi dobre tvária, že sú len darmožráči, a preto nechcú siať, ale len žať <a to potom často robia aj z tých, ktorí sú zlí, a urážajú tých, ktorí propagujú uvedomelú morálku a presadzujú ju všade, kde sa dá>. Alebo tiež: chcú využívať všetky výhody, ale nerobia nič pre to, aby sa svet rajských zážitkov skutočne uskutočnil. A sú to aj muži, ktorí vôbec nehľadajú dobrodružstvo, ale jednoducho hľadajú dobré dievča ako životnú partnerku. A ako môže žena zistiť, či je radosť z pobytu v raji len ilúziou, alebo či naozaj patrí k podstate muža? V prvom rade je dôležité položiť si otázku, či je váš priateľ naozaj taký, alebo to robí len preto, aby vás potešil. Ak je naozaj taký, potom bude nielen vyhľadávať spoločité v súkromí (pretože to nie je žiadne umenie, "človek" to má rád), ale všeobecne sa bude vždy snažiť ukázať ako skutočný "ochranca a kavalier" dievčat a žien. Žiaľ, je to tak, že dievčatá a ženy môžu len ťažko žiť a prežívať "prirodzené ženstvo" kdekoľvek samy; v tomto zmysle má jednoducho zmysel, ak sú vždy prítomné aj "mužské bytosti" - takpovediac ako neutrálni ochrancovia a kavalieri. Má teda priateľ za sebou takúto históriu (v zmysle "minulosť") a osvedčil sa? Rozprávajú o ňom niečo podobné aj ostatní? Koniec koncov, môže oklamať jedného, ale môže oklamať všetkých ostatných? Dalo by sa tiež zariadiť, aby to človek spoznal... A ak sa na tom rád zúčastní, potom by to možno bolo znamením, že on sám je "úprimný" a tiež jeho morálka - a že teda jeho správanie je čestné...

A k akej morálke sú dnes ešte vychovávaní naši mladí ľudia? Nie takejto morálke, ale iba - ak vôbec - pseudomorálke alebo náhradnej morálke, a to morálke sexuálneho hanbenia, že vždy potrebujú aspoň spodnú bielizeň, aby v žiadnom prípade genitálie a u dievčat aj bradavky nevideli iní - a už vôbec nie príslušníci opačného pohlavia.

Ale táto falošná morálka alebo náhradná morálka sa dá zmeniť na skutočnú morálku!

3. Skutočná morálka jednoducho nejde dokopy s nezmyselným strachom.

Keď väčšina ľudí počuje o sexuálnej morálke, okamžite si ju (bohužiaľ) spája s nejakým druhom strachu, a najmä s nezmyselným strachom, a strach je niečo negatívne. Princíp dobrej reklamy sa však vzťahuje práve na rozumný postoj k vysokej sexuálnej morálke: "Nikdy negatívne, vždy pozitívne!" Medzi nezmyselné (alebo dokonca iracionálne) obavy patria predovšetkým obavy z "božieho trestu" za nemorálne správanie, či už tu a teraz nejakým nešťastím, alebo až po smrti dusením v pekelnom ohni. Takéto obavy sú (samozrejme) nezmyselné a spravidla nevedú k skutočnej morálke, ale prinajlepšom k iluzórnej morálke, a teda aj k opaku, v neposlednom rade človek potom veľmi často hodí cez palubu celé náboženstvo. A keďže podľa teológov by sa to nemalo stať, pretože potom by sa stratili cirkevní daňoví poplatníci, zastávajú tézu, že "dobrému kresťanovi" bude aj tak všetko odpustené vďaka Kristovmu vykúpeniu, ak má len správnu vieru. Alebo - v závislosti od vierovyznania - sa môže oslobodiť od trestu - v minulosti odpustkami a dnes dobrými skutkami (nech sú akékoľvek). V podstate ide o dusnú teológiu hucksterov!

Teraz som v knihe "Čo sa nedá kúpiť za peniaze" (Michael J. Sandel, New York a Berlín) narazil na zaujímavú myšlienku, že niekedy má vyhládka na odmenu za peniaze tendenciu negatívne ovplyvniť idealistický postoj. Harvardský profesor Michael J. Sandel uvádza príklad prieskumu medzi obyvateľmi dediny Wolfenschiessen (2100 obyvateľov v strednom Švajčiarsku). Išlo o zriadenie konečného úložiska rádioaktívneho odpadu, na čo by bolo ideálne podložie v obci. Keď sa apelovalo na verejného ducha obyvateľov, pretože odpad sa musí niekde skladovať a skladovanie by malo byť pre obyvateľov úplne bezpečné, 51 % obyvateľov súhlasilo. "Ich zmysel pre občiansku povinnosť zjavne prevážil nad obavami z rizík. Ekonómovia potom túto požiadavku oslabil: predpokladajme, že Parlament navrhne umiestnenie jadrového úložiska vo vašej obci a ponúkne všetkým obyvateľom kompenzáciu v podobe ročného vyrovnania - súhlasili by ste? Výsledok: podpora sa oslabil, nie posilnila. Finančný stimul znížil mieru schválenia na polovicu z 51 na 25 percent. Ponúkané peniaze znížili ochotu občanov prijať úložisko. Presnejšie povedané, keď ekonómovia zvýšili sumu, sadzba zostala nezmenená. Obyvatelia boli pevní aj vtedy, keď im ponúkli sumu zodpovedajúcu 8700 USD ročne, čo je viac ako priemerný mesačný príjem. Podobné, aj keď menej dramatické reakcie na finančné ponuky sa objavili aj na iných miestach, kde sa obyvatelia postavili proti jadrovým úložiskám." (s. 143f) Záver: cit pre spoločné dobro a finančná odmena nejdú dokopy, ponuka finančnej odmeny ničí cit pre spoločné dobro.

A myslím si, že je to tak aj s "našou témou": strach z trestu a skutočné morálne správanie jednoducho tiež nejdú dokopy, niečo pozitívne - a morálne správanie je predsa niečo pozitívne - sa nedá dosiahnuť s

negatívnym postojom - a obavy, a samozrejme iracionálne obavy, sú teraz niečo negatívne. To môže spočiatku fungovať u niektorých ľudí, najmä u mladých, ktorí majú veľmi pevnú vieru a ktorí (stále) berú všetko, čo sa im hovorí, ako zbožné príbehy. Na takéto postoj sa však prinajmenšom nemožno spoliehať, pretože v prípade silného "pokušenia" - a pokušenie dnes spočíva spravidla v tom, že všetci ostatní pochybujú o tom, či sex patrí len do manželstva - sa vždy objavia pochybnosti, či tieto zbožné príbehy nie sú len rozprávkami, ktoré netreba brať vážne. Okrem toho, aj tak sa predpokladá Božie odpustenie. Po "skutku" však prichádzajú nové obavy, pretože človek má kvôli nemu zlé svedomie, sklamal Boha. Takže takéto obavy a dobré morálne činy v podstate nemajú veľa alebo dokonca nič spoločné. Spájanie morálky (a najmä sexuálnej morálky) so strachom z trestu neposkytuje spoľahlivý základ pre etické konanie. Navyše je takéto prepojenie dokonca skôr kontraproduktívne, a teda aj smrteľné pre akúkoľvek skutočnú morálku, pretože hodnoty, ktoré by mali stáť v pozadí morálky, sa ňou nepestujú. Morálka je oveľa viac spojená s etickým postojom, so zmyslom pre česť a dôstojnosť, so zmyslom pre estetiku, krásu a úroveň, s informovanosťou a inteligenciou, múdrosťou a radosťou zo života - a to všetko potom dáva aj pocit skutočnej istoty. Strachom z trestu sa to všetko len narúša a vôbec nie podporuje (ako si možno niektorí maloverní ľudia myslia). Teraz predpokladám, že čím lepšie, pevnejšie a hlbšie sú pravidlá vysokej morálky, tým viac je možné, tým slobodnejším a ľudskejším sa človek stáva. Zrazu sú možné veci, ktoré sa dnes zvyčajne považujú za nemožné.

Poznámka k dnešnej dobe: mladí ľudia sa už vo všeobecnosti neučia strachu z trestu. Ale "nič" je tiež "nič", pretože takto človek prenecháva pole iným, ktorí potom učia mladých ľudí morálke v ich zmysle. Teraz treba pridať niečo pozitívne. Dúfam, že som vo svojej práci ukázal, že morálku možno vyučovať nielen prostredníctvom strachu, ale aj prostredníctvom "radosti z morálky". A to je práve dnes veľmi dobre možné, keď sa dá konečne raz hovoriť naozaj "o všetkom" - a to už aj s deťmi. T.j., tiež už k nim človek nemusí povedať niečo zlé ako prvý!

4. ktorý môže nielen zostať rovný, ale - očistený a zbavený falzifikátov - môže až teraz skutočne prísť na rad.

Preto som hlboko presvedčený, že svetonázor podľa skutočného Ježiša bude mať pravdepodobne úplne inú dynamiku ako svetonázor podľa myšlienok "dodatočného" Pavla.

Priateľ sa mi občas posmieva, že mám panenský tik. Ale aj španielsky filozof José Ortega y Gasset (1883 - 1955) ho mal (a nielen on). To, ako veľmi majú najmä najosobnejšie sny a rozhodnutia panenských dievčat politický rozmer, zhrnul tento španielsky filozof: "Taký je život: prekvapujúci a plný spôsobov, ktoré si nikdy nevedeli predstaviť. **Kto by uveril, že niečo tak nehmotné,**

efemérne ako vzdušné formy 136 O ktorých mladé dievčatá rozmýšľajú v cudných komnatách, vyryje do storočí hlbšie stopy ako oceľ boha vojny 165 Od dojemných tkanín tajných dievčenských fantázií závisí do veľkej miery realita nadchádzajúceho storočia!" ("O láske", Stuttgart 1954, s. 24)

V jednoduchom jazyku to znamená: Spôsob, akým si cudné dievčatá vyberajú svojho prvého sexuálneho alebo manželského partnera, neovplyvňuje len mužov, ale ovplyvňuje dejiny všeobecne! Presne o tom hovorím, keď dievčatám odporúčam, aby si nevybrali len tak hociktorého partnera, najmä pre svoj prvý intímny vzťah, predovšetkým z dôvodu "mať to za sebou", pretože tým s najväčšou pravdepodobnosťou "odmenia" nesprávneho človeka, ale toho, ktorý má skutočne ľudskú, teda aj etickú úroveň - a tým môže byť len manžel.

A ako by vyzeralo naše náboženstvo, ktoré doteraz formoval Pavol, keby ho teraz formoval Ježiš? Toto je jasné: už by to nemalo byť náboženstvo v klasickom zmysle, teda s kňazmi a s obetnými bohoslužbami, ale skôr niečo ako postoj k životu, ktorého základom je skutočná etika a ktorý sa tiež nevníma ako donútenie, ale skôr ako oslobodenie od donútenia a tiež od strachu.

A čo festivaly? Musia byť zrušené, ako je to v prípade svedkov Jehovových? Vôbec nie! Pretože festivaly patria k životu živých ľudí vo všetkých kultúrach! Takže Vianoce môžu samozrejme zostať a pred nimi aj advent, pretože v určitom okamihu sa narodí Ježiš. Po prvé, aj v Matúšovom evanjeliu sa stále vyskytuje verzia, že Jozef bol Ježišovým otcom, a po druhé, panenstvo a Božia Matka je tak či tak mytológia z pohanského staroveku, ktorá sa nás dnes už netýka. A na ďalší sviatok alebo lepšie povedané pamätný deň: Veľký piatok. Aj tak môže zostať, pretože Ježiš bol skutočne umučený a ukrižovaný. Veľká noc, sviatok Ježišovho zmŕtvychvstania, je iná vec, najmä preto, že tento sviatok, ako ho chápeme, jednoznačne patrí do Pavlovej ideológie. Mohla by sa však stať oslavou toho, že Veľkým piatkom sa Ježišova vec neskončila, ale že sa skutočne úspešne realizuje v realite nášho života. To je naozaj dôvod na oslavu! V tomto zmysle by sme potom mohli pokračovať sviatkom Letníc, ktorý už neoslavuje božstvo nazývané "Duch Svätý", ale to, že sme teraz naplnení "Duchom Svätým", aby sme v živote konali eticky a múdro.

A oslavy v živote človeka, najmä mladého človeka? Krst môže samozrejme zostať, ale pasáže, ktoré patria k Pavlovej ideológii, by sa museli vynechať, pretože súvisia s vierou. Na druhej strane by patrilo k Ježišovej ideológii, že pokrstení sú starší, ako to niekedy bolo v prvotnej cirkvi, a zároveň sú úplne nahí (na znak toho, že prekonal morálku predstierania spodnej bielizne a teraz chcú žiť morálku z pravého "svätého ducha" - bikiny a plavky sú predsa v zásade spodnou bielizňou). Na druhej strane pri prijímaní, kde nám Ježiš údajne dáva jesť svoje telo a piť svoju krv, nie je možná reinterpretácia, tu ide len o vieru, a to je jednoznačne Pavlova ideológia. Neodpovedá to

skutočnému Ježišovi, on nikdy takúto večeru nerobil a nechcel, aby sme ju robili. Ale namiesto toho - a to sa oveľa lepšie hodí k bielym šatám dievčat - namiesto prvého svätého prijímania 48 by ste mohli mať rekvalifikačný kurz krstu! Aké by to bolo, keby si dievčatá a chlapci spolu so sprievodom podľa vlastného výberu - a samozrejme, že by bolo prítomných aj niekoľko rodičov - zopakovali krst nahý v bazéne alebo v inej vhodnej vodnej nádrži, pričom by sa tentoraz nekonal obrad oblievania vodou, ale v popredí by bola skôr zábava a radosť z pohybu a z vody? To znamená, keď skutočne oslavujú svoju ľudskosť a vedomú morálku, ktorú ich samozrejme predtým naučili v triede a ktorú teraz naozaj chcú! A keď sa tento "krst" skončí, dievčatá a chlapci sa opäť oblečú do šiat, chlapci navyše do bielej šerpy a rodičia a priatelia, ktorí čakajú pred kúpaliskom s autami (alebo možno boli prítomní aj na kúpalisku), ich odvezú do kostola. Tam ich privítajú zvonením zvonov a "v chaotickom poriadku" sa za hukotu organa presunú cez kostol dopredu. Tu by sa teda hodila malá reč cirkevného predstaveného a modlitba požehnaní z ranokresťanskej confirmácie 168. Áno, to by tu bolo to pravé, najmä preto, že je to zrejme aj oveľa dokonalejšia Ježišova ideológia, pretože tu nejde o zachovanie viery, ale o riešenie inteligentného etického života. Vedúci potom začne spoločnú hostinu, ktorú si rodičia pripravujú podľa svojho pôvodu a kultúry, lámaním chleba ako v rozprávaní o Emauzoch - to by bol asi skôr obrad v zmysle skutočného Ježiša ako tento "príbeh premeny"! Možno by to dokonca mohlo byť niečo ako rodinná atmosféra. A opäť, samozrejme, to funguje len s naozaj znalými deťmi!

Úmysel a modlitba požehnaní za inteligentný etický život

Je pozoruhodné, že nasledujúci ranokresťanský text 86 je zjavne o niečom úplne inom, než čo dnes vidíme vo sviatosti birmovania 168, ktorej súčasťou je táto modlitba požehnaní. Z kontextu (Justin dial. 87,5 <Mg PG 6 683/684 A>) je celkom jasné, že v tom čase nešlo o potvrdenie viery v kohokoľvek alebo v čokoľvek (také niečo ako viera vôbec neexistovalo), ale o istotu morálneho postoja a o schopnosť žiť tento postoj aj inteligentne a tvorivo. Ak to nie je skutočná emancipácia! Nie je tu ani zmienka o sľube zo strany blahoslavených. Zdá sa teda, že táto modlitba požehnaní ešte stále patrí do Ježišovej ideológie a nie do Pavlovej ideológie - takže dokonale zapadá do tu predstaveného konceptu úspešného človeka!

"Duch Svätý (alebo tiež najlepšia možná životná múdrosť) zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa ochráni od hriechov (teda od chýb v твоjich ľudských vzťahoch)!"

Najvyšší večný Boh! Ktorý si týmto svojim deťom udelil znovuzrodenie z vody a Ducha Svätého, prosíme ťa: Vylej na nich svojho sedemnásobného Ducha:

- ducha múdrosti a porozumenia. Aby ste tak dokázali rozlíšiť dobré od zlého, rozumné od hlúpeho, skutočne morálne od zdanlivo

morálneho, problematické od neproblematického.

- Duch správneho rozhodnutia a vytrvalosti. Aby ste robili správne rozhodnutia, aby ste nerobili problematické a robili neproblematické a aby ste vytrvali.
- Duch rozlišovania a pokory. Aby ste rozpoznali, ktoré myšlienky a učenia sú dobré a užitočné, a aby ste sa nehnali za falošnými myšlienkami a učeniami. A že si vždy uvedomujete, že nevíete všetko a že preto nemáte ani úplný prehľad a že už odtiaľ ste vždy otvorení pre nové zmysluplné veci.
- Duch bázne pred Bohom. Že vo všetkom pre teba platia Božie prikázania alebo aj rajske pravidlá za každých okolností."

A teraz pre každého pozhnaného osobitne:

"Označujem vás znamením kríža, to znamená znamením Toho, ktorý sa až do svojej smrti usiloval o uskutočnenie lásky a ktorému ste sa týmto mali odovzdať."

Viac informácií nájdete v poznámkach [103](#).

A výsledok pedagogiky blízkej životu, s rozumnými informáciami a bez falošných obáv, sa ukázal o niekoľko rokov neskôr:

Vízia dievčat'a [165](#), ktoré prišlo do 3. tisícročia: "Múdrosť života a radosť zo života namiesto fiktívnej emancipácie."

"Nie sme my, čo sa týka sexuálnej morálky, mĺkva spoločnosť? Nahota na verejnosti je odsudzovaná, dokonca trestná, a predsa, ak ju robíte správne, môže to byť úplne neškodná zábava a znak skutočnej emancipácie! Ale sex s rôznymi partnermi je akceptovaný, považuje sa za normálny a za znak emancipácie, dokonca na to dostávame pokyny v škole! Ale dosť často to prináša celoživotné traumy a smejú sa z toho dievčatá, ktoré všetkému veria a nechajú sa do toho nachytať - stačí si vygoogliť "blond vtipy". Takzvaný dôkaz lásky pre mňa vôbec neprichádza do úvahy, to je predsa všetko len prejavom hlúposti. Aj keď mnohí hovoria, "že", tak prienik bez manželstva alebo dokonca bez sobášneho listu [80](#), by mala mať za sebou aj žena ako znak svojej zrelosti a dospelosti - nemusím mať za sebou nič, to naozaj nepotrebujem, a ani nie som nadržaný. A okrem toho: pozrite sa na google pod "aukcia" a "panenstvo", za aké ceny ponúkajú niektoré dievčatá svoje panenstvo na internete, čo to stojí! A väčšina dievčat niečo tak vzácne odhodí ako špinavú handru. Ale s peniazmi alebo bez nich pre mňa neprichádza do úvahy, nie som naivná a hlúpa dievka atď., ktorá sa nechá nahovoriť na nejaký nezmysel, napríklad že sex s niekým iným alebo s niekým iným ako s tým správnym manželom je znakom zvláštnej emancipácie. A nemám ani otrockú mentalitu! V časoch otroctva boli

otrokyne vždy využívané svojimi majiteľmi ako sexuálne otrokyne, a keď ich mladistvý pôvab pominul, boli spojené s mužskými otrokmi, aby sa majiteľom narodilo otrocké potomstvo. Takže to, čo nespočetné množstvo žien a dievčat bolo v predchádzajúcich dobách nútené robiť ako otrokyne, to isté dnes dievčatá robia dobrovoľne, zdá sa, že je v nich niečo z otrockej mentality. Ale nie vo mne! Pretože podľa mňa je to všetko zneužitie sexuality 107, v minulosti sa hovorilo o hriechu, ale toto je Slovo, ktoré dnes nie je v móde. Každopádne, podľa mňa je tento sex bez manželstva typický skôr pre otroka. To, čo tu hovorím, je vlastne jasné aj mojim priateľkám, ale prečo aj tak začnú mať sex? Kto ich zmanipuloval takým spôsobom, že sa zdá, že im tak málo záleží na ich cti, dôstojnosti a úrovni?

Každopádne chcem žiť skutočné manželstvo a skutočnú lásku v mojom živote. Riadim sa prírodou, a keďže príroda to zariadila tak, že deti môžu "vzniknúť" z penetrácie, podľa mňa penetrácia patrí do manželstva. Mimochodom, španielsky filozof Ortega y Gasset povedal, že pohlavný styk na pozadí skutočnej lásky je obzvlášť naplňujúci, ak je dovolené alebo sa dokonca predpokladá, že sa "zhmotní" v dieťaťi. A ak sa má sex uskutočniť, nechcem králičí chmeľ, ale skutočnú oslavu!

Ale ak som aj ja proti sexu pred manželstvom, potom som len proti sexuálnemu zneužívaniu, ktoré je s ním dosť často spojené, a preto v žiadnom prípade nie som ani telofóbne utláčaná! Nerobiť vôbec nič a predovšetkým byť proti všetkému, čo súvisí so sexualitou, je jednoducho nereálne a vôbec to nie je možné! Pretože ten, kto je tu proti všetkému ako prvý, bude jedného dňa zaskočený realitou a nakoniec bude robiť všetko 157. Ja by som jednoducho chcel zvoliť rozumnú strednú cestu: Nie potláčať rodové rozdiely, ale kultivovať ich. Takže som celkom otvorená napríklad rajskej nahote 101 - dokonca a najmä v prítomnosti skutočne morálnych mužov, kde je to teda možné a nie zle pochopené. Veď náš bežný strach z nahoty, teda z HSČT, je napokon len prejavom našej neistoty v otázkach sexuálnej morálky, bráni normálnosti medzi pohlaviami a vôbec nepomáha skutočnej morálke a ako typický iracionálny strach je len nástrojom nadvlády (predovšetkým náboženstiev!) a typickou civilizáčnou škodou, ktorá bráni skutočnej emancipácii. Okrem toho je to aj príznak duševnej choroby. Ako rád by som sa zúčastnil napríklad v takom Nacktradeltag, ak by to bolo pre mňa niekde dosiahnuteľné (<https://basisreli.lima-city.de/radler/radlerinnen.htm>). To je však znakom úspešnej emancipácie! Samozrejme, treba sa rozumne postarať o to, aby sme tým neboli nepochopení, čo teraz tiež patrí k emancipácii. A dokonca som si predtým nacvičoval jazdu bez rúk, aby som mohol aspoň sem-tam zdvihnúť ruky a rozťahnuť prsty, aby som urobil znak V proti mešťanom, t. j. znak víťazstva! Samozrejme, musíte o tom všetkom vedieť hovoriť a ja si myslím, že to dokážem, pretože mám dobré argumenty. A ak tu nedokážeš hovoriť rozumne, choď do prdele! (pokračovanie na str. 40)

*Chvála pevným pravidlám hry (ak teda pohlavný styk patrí do manželstva):
nie všetko, nie nič! To prvé umožňuje zažiť opojenie z nahoty, opojenie z
ľudskosti, opojenie zo slobody, áno, dokonca opojenie zo skutočnej
emancipácie! Tu: Pár hrajúci sa s loptou (nie milenci, ale jednoducho dvaja
"odlišní" mladí ľudia!) vo fontáne na trhu vo Varbergu / južné Švédsko.*

Sochy od Brora Marklunda

*Pekná skúsenosť s týmto obrazom: Keď som ho mal nový, ukázal som ho
dvom milým dievčatám v "jednoduchej triede", ktoré práve sedeli pri stole
pred lavicou, a spýtal som sa ich na ich názor. A jedno dievča, Grékyňa,
spontánne povedala: "Ale to je krásne!": Pre mňa to znamená: to prišlo tak
spontánne, že to naznačuje hĺbku srdca toho dievčaťa. Takže to je to, čo
pravdepodobne všetky zdravé dievčatá chcú ako prvé. Doprajme im to a
umožnime im to!*

Čo sa týka ilustrácie, jedným zo znakov správnej (sexuálnej) vedy by určite bolo, že problém HSČT sa nezametá pod koberec, ale rieši a rieši!

Donedávna sa deti o pohlavnom styku nesmeli dozvedieť nič. Pretože tieto vedomosti boli považované za absolútne škodlivú skorú sexualizáciu 41, ktorá by deti pripravila o ich detskú nevinnosť a nakoniec by ich viedla k tomu, aby vyskúšali to, čo vedia. Všetko, čo sa týka sexuality, je tabu! Čím menej o tom deti vedia, tým lepšie pre ne!

Musíte však deťom niečo povedať, aby sa nesprávali príliš hlúpo a svojou naivnou nevedomosťou nepriťahovali a neprovokovali niektorých pedofilov k tomu, aby na nich páchali sexuálne činy.

Takže im povedali o HSČT a o tom, že porušenie HSČT je dokonca hriech. Keďže aj dieťa je vysoko morálna bytosť, deťom to samozrejme veľmi nešlo, a tak sa hanbili byť nahé, pretože nechceli spáchať hriech. Okrem toho, to, čo majú medzi nohami, sa aj tak považovalo za nechutné.

Takže tu bola (a stále je) upätosť a nepriateľstvo voči životu, ale žiadna skutočná morálka. A následky, keď deti vyrastú: Je to v našej prirodzenosti, že opačné pohlavie je veľmi zaujímavé alebo v určitom okamihu bude.

A niečo predsa musí byť! Koniec koncov, nemôže byť rozumné vziať si niekoho, koho ste nikdy predtým nevideli, a chcieť s ním zostať do konca života. A keďže ukazovanie a videnie, ktoré je samo o sebe úplne neškodné, ak ho človek robí správne, sa považuje za niečo zlé a navyše za hriech, je to tiež vylúčené. Človek sa naučil a osvojil si morálne normy a nechce ich porušovať. Áno, čo iné nám zostáva, než pohlavný styk, pretože k nemu aj tak raz musí dôjsť, pretože len tak možno mať deti. Takže to robíte - a zároveň si môžete vyskúšať, s kým je to naozaj zábavné, kto je ten pravý a tak ďalej. Ale s tým, v každom prípade, vzdelávanie na HSČT nedosiahol morálku skutočnej monogamie 120 ...

A čo dnes? Dnes už osemročné deti, teda deti vo veku, v ktorom sa učia základy našej viery v rámci prípravy na prvé sväté prijímanie, vedia, čo je to sex, takže dnes by sa im mohlo povedať "správne mravy" 48. Ale nič také, raz je to in, je to in 113. Keďže však HSČT je dnes už trochu pochybná, smerom k mravom sa nič nehovorí, aspoň nie tak, aby deti vedeli, o čom to je. Takže ani "morálna výživná hodnota" vzdelávania pre HSČT 118 nie je spochybnená. Hovorí sa o tom (mám tu "Spoločníka k prvému svätému prijímaniu a konfirmácii" z decembra 2018, v ktorom sa to presne deje). Preto pretrváva upätosť a nepriateľstvo voči telu, mladí ľudia nedokážu rozumne zaobchádzať so svojím telom a napríklad radosť z nahoty stále považujú za niečo nemorálne, vyslovene sa jej boja a hlboko sa jej vyhýbajú.

A keď sa potom mladí ľudia vrhnú do sexuálnych zážitkov a odchýlia sa tak

od cieľa monogamie, "duchovné authority" pokrčia plecami a povedia, že je to len problém nášho slabého ľudského tela (alebo prvotného hriechu), proti ktorému sa nedá nič robiť: "Nech idú mladí ľudia na spoveď!"

To, že zlyhanie vysokej morálky je spôsobené systémom, si "duchovní majstri" samozrejme nemyslia. Opísaný postup vzdelávania na HSČT je v súčasnosti úplným prekrútením toho, čo nie je morálka (alebo dokonca fiktívna morálka) a čo je skutočná morálka. Môžeme teda povedať, že výchova ku HSČT, hoci vyzerá veľmi morálne, je do značnej miery alebo dokonca úplne kontraproduktívna 145 k cieľu morálky skutočnej monogamie.

Teraz má byť táto koncepcia o návrate cirkvi do dediny a o tom, že morálka pravej monogamie je výslovne žiadaná! Cieľom teda je, aby sa naše deti naučili nerobiť to, čo patrí do manželstva (t. j. pohlavný styk), pred manželstvom alebo s niekým iným ako s manželským partnerom, ale aby robili to, čo môže byť neškodným a dokonca rajským potešením, ak sa im to len podarí.

Zároveň sa môžu veľmi dobre naučiť - tancom na vysokej úrovni - rozpoznať, kto im vyhovuje. A ak niekomu nevyhovuje, nie je problém povedať "dovidenia", veď o nič nešlo!

A čo HSČT? Jednoducho povedané, HSČT, okrem toho, že poskytuje len klamlivý pocit bezpečia, je náhradná morálka, ktorú potrebujeme, pretože nežijeme v prísnej monogamii, ako sa patrí. (V príbehu o páde človeka v Biblii 128 je z tohto dôvodu prekliatím). Keď budeme žiť alebo budeme chcieť žiť v prísnej monogamii, uvidíme, ako sa problém HSČT rozplynie v blaženosti.

Čo ak budú dospelí namietat? Tip pre mladých ľudí: Nevadí! Pretože vždy musíme mať na pamäti, že oni nikdy nič také nezažili a nevedia si ani predstaviť, že je to možné a aká krásna je morálka skutočnej monogamie a ako dobre sa žije, ak ste o tom informovaní...

Záverečný komentár k tomuto obrázku: Nechcem "samozrejme", že "taká vec" je okamžite implementovaný v realite - alebo je to? V každom prípade by o tom mladí ľudia mali aspoň premýšľať a diskutovať!

Pokračovanie zo str. 37:

Ale to nie je všetko! Viem tiež, že dve tretiny žien nikdy v živote nezažili orgazmus 81 - a ja nechcem byť jednou z tých, do ktorých muž len strčí penis a potom ho zase vyťahne ako do otroctva a ja z toho nič nemám a cítim len nudu alebo dokonca nechut'. Takže chcem zažiť orgazmus a nie s akýmkoľvek mužom a niekedy potom so schovávačkou a s podvádzaním a s klamstvami a pokrytectvom, ale s mojím manželom a vždy, keď sa nám

obom zachce! Áno, čo vo vás horí, keď ste naozaj zamilovaní? "Vnútri" nič nehorí, horí len vonkajšok. Takže za žiadnych okolností neprichádza do úvahy, že má čas až do manželstva! A tiež viem, že zážitok z orgazmu je možné len s dotykom mimo a bez prieniku 80, takže aj bez akéhokoľvek šmátrania a len s ľahkým kontaktom kože, jednoducho pocitom s mužom bez strachu poodelnackt pudelwohl a môže sa nechať spadnúť s ním tak správne. Príroda nám tu dokonca dala skvelú šancu otestovať dievčatá bez penetrácie: Pretože všetky nervové bunky 72, ktoré sú zodpovedné za orgazmus u žien, sú aj tak na povrchu ich genitálií, t. j. penetrácia nie je vôbec potrebná na to, aby sa testovali. To, čo sa nedeje bez penetrácie, sa nedeje ani pri penetrácii. Okrem toho má žena silný strach, najmä prvýkrát, ak je všetko v poriadku, čo robí bez manželstva. Počula som tiež, že štvrtina dievčat má pri prvom sexe také zlé skúsenosti, že ich to prestane baviť. A tento strach bráni ženám v skutočnom uvoľnení, ktoré je absolútnym predpokladom prežitia orgazmu. Strach je pre orgazmus jednoducho smrtiaci! Mnohí z nich majú z takéhoto zmeškaného "prvýkrát" traumy, ktorej sa už nikdy v živote nezobia. Jediní, ktorí majú výhodu, sú náboženstvá so svojimi sľubmi útechy a odpustenia, za ktoré dostávajú dostatok cirkevných daní, a psychiatri so svojimi liečbami. Preto nič nerobia, aby sme my dievčatá boli múdrejšie. Ale to všetko nemusí byť! A pretože orgazmus nefunguje u každého, má zmysel testovať práve a len to a nie aj penetráciu pred manželstvom. Myslím si, že je to aj moje právo, áno, dobré právo modernej a skutočne emancipovanej ženy - a ako inak mám zistiť, či sa vo mne niekedy naplnil aspoň fyzický ideál?

Je tu pekný príbeh z talianskej renesancie o tom, ako si predstavujem svoje "prvýkrát". A myslím si, že žena alebo dievča môže vyjsť zo seba ako táto nevesta len vtedy, ak vie, že všetko, čo robí, je dobré a správne, a ak jej k tomu blahoželajú rodičia, príbuzní a priatelia a tiež požehnanie cirkvi - a na to ani nemusíte byť zvlášť nábožensky založená a veriaca. A ak vás partner naozaj miluje, je tiež dôležité, aby ste sexuálny styk nenechali len tak, ale aby ste sa ho od začiatku zúčastňovali s radosťou, aby sa stal skutočnou oslavou. Pri predmanželskom pohlavnom styku to tak nikdy nemôže byť, pretože vždy máte v hlave niečo, či je všetko v poriadku, čo robíte - každý môže hovoriť, čo chce. To sa stáva nanajvýš libidinálnou reakciou alebo hlúpym argumentom, že žena je emancipovaná a dospelá, ale nikdy nie skutočnou oslavou.

A vôbec, ak je predmanželský styk dobrým zážitkom a vy ho chcete znova a znova, čo keď vám partner povie "zbohom" a dá vám kopačky? Alebo ak je to zlá skúsenosť a máte toho plné zuby, prečo ste to vôbec začali? A ako sa žena vysporiada s ďalším partnerom, ktorý ju možno naozaj miluje, ale s ktorým chce byť opatrnejšia? Poviete mu "nie", keď ste kedysi povedali "áno" nevhodnému chlapovi a premárnili s ním svoje panenstvo? Alebo koľko chce žena vyskúšať, pri akom počte je to dievka alebo kurva? Preto

nechcem robiť veci napoly, ak, tak poriadne! Aj tak chcem naplno prežívať svoju sexualitu! Ako v tomto príbehu:

O PRÍRODE ŽIEN by Giovanni Sercambi

V talianskom meste Pisa žil kedysi bohatý mladík zo San Casciana menom Ranieri, ktorého žiadostivosť bola niekedy väčšia ako rozum. Keď že nebol ženatý a jeho príbuzní naňho naliehali, aby si vzal ženu, spýtal sa: "Koho mi dáte?" Odpovedali: "Ktorúkoľvek chceš a ktorú ti môžeme zabezpečiť."

"Keď že si to želáte," odpovedal Ranieri, "som spokojný. Ale toto vám poviem: Ak zistím, že nie je panna, pošlem ju domov a už s ňou nebudem mať nič spoločné."

Potom mu príbuzní odpovedali, že má robiť to, čo všetci ostatní, ale že mu nájdu pannu. Pýtali sa po okolí a nakoniec našli pekné dievča menom Brida, dcéru Jacopa delli Orlandiho, ktorá bola po otcovej smrti zverená do starostlivosti svojej matky. Bola krásna ako obrázok a nádhernej postavy. Keď si ich navzájom predstavili, súhlasil a ona tiež.

Manželstvo bolo dohodnuté a po tom, čo ju priviedol domov, sa svadba konala po pisánskom spôsobe. Večer v posteli sa na ňu Ranieri mladícky vrhol, aby si splnil manželské povinnosti. Brida, ktorá ležala pod ním, sa k nemu priblížila tak spontánne, že Ranieri z nej spadol. Dotknutý si povedal: "Nie je to žiadna panna, ale hýbe sa tak dobre, ako by som si ani nepomyslel. Bez slova o tom odpočíval po zvyšok noci. Keď sa však to isté zopakovalo aj na druhý večer, Ranieri si povedal: "Nuž, ak Brida pôjde za matkou, nemusí sa kvôli mne vracat'."

Keď prišiel deň, keď mladé manželky zvykli chodiť do domu svojich rodičov, Ranieri povedal Brides a jej matke, že Brida už nikdy nemusí prísť do jeho domu a že sa nesmie odvážiť vstúpiť do jeho domu, lebo ju zabije. Bridina matka a jej príbuzní si to nevedeli vysvetliť a robili všetko pre to, aby zistili, prečo Ranieri nechce svoju ženu späť, nie však bez toho, aby sa najprv spýtali Bridy, čo to znamená. Brida však odpovedala, že o tom nemá ani potuchy a je smutná.

Sprostredkovateľom, ktorých poslali, aby si od Ranieriho vypočuli, prečo nechce svoju ženu späť, odpovedal: "Pretože mi bola zasľúbená ako panna a myslím si, že vie o veci viac ako nejaká dievka." Ženy, príbuzné jeho a

Bridy, sa dojaté vrátili k nevestinej matke a všetko jej vyrozprávali.

Matka, ktorá poznala svoju dcéru nedotknutú, zvolala: "Beda mi, nešťastnica! Nebude ju mať späť, pretože nič nepochopil." Vtedy ženy povedali: "Pod'me k Madone Bambacaii, ona sa určite dozvie našu radu." "Pod'me!" naliehala matka. Išli teda za Madonnou Bambacaiou a všetko jej povedali.

Madona Bambacaia si vypočula príbeh, spýtala sa na meno manžela a povedala ženám, aby išli s Bohom. Hneď ako odišli, poslala po kačičku a dala ju do košíka vo svojej izbe. Potom poslala po Ranieriho. Keď prišiel, ponúkla mu miesto vedľa seba, zamiešala vodu v miske malou paličkou a prikázala mu, aby zdvihol košík, pod ktorým bola kačica. Len čo počula špliechanie vody, okamžite sa ponorila do misky.

"Nuž," obrátila sa Madonna Bambacaia na Ranieriho, "ako je možné, že toto káčatko našlo vodu bez cudzej pomoci a ponorilo sa do nej?"

"Kačice majú takú povahu," odpovedal Ranieri, "že len čo zbadajú vodu, hneď sa do nej ponoria, aj keď ju nikdy predtým nevideli."

Na to Madonna Bambacaia povedala: "Vidíte, tak ako sa kačica, vták bez rozumu, od prírody vrhá do vody bez toho, aby ju predtým poznala, tak sa žena bez toho, aby predtým ochutnala muža, pohne v okamihu, keď ho pocíti."

Ranieri sa tomuto záveru zasmial. "Ó, Madonna Bambacaia, prečo si to povedala?" "Pretože som počula," odpovedala Madonna Bambacaia, "že už nechceš svoju ženu, ale radím ti: nestaraj sa a vezmi si ju späť, veď si ju dostal ako pannu. Tam bola dobrá, nebud' príčinou jej zlej cesty."

Ranieri sa zahanbil, vzal Bridu k sebe a od tej hodiny sa bez podozrenia oddávali svojim radostiam.

Poznámky: Toto rozprávanie bolo prevzaté z knihy NDR zo 70. rokov. Bohužiaľ, knihu už nemám, takže nemôžem uviesť zdroj.

Samozrejme, tento Ranieri je správny macho, všetko si berie pre seba, ale jeho žena má byť panna. Ale o to tu nejde, ide o to, či sa najmä dievča potrebuje naučiť aj sexualite, aby nebolo upäté a inak nepriateľské k telu. A kvintesencia príbehu spočíva v tom, že zdravé dievča takéto učenie nikdy nepotrebuje - ak je správna situácia, dokáže to všetko takpovediac "od prírody"!

Dôležité je, aby bolo pre dievča všetko "v poriadku", aby bol kontext správny - a to je po svadbe úplne iné, ako keď sa dievča "snaží" byť "in" predtým. A práve sem sa hodia aj "cvičenia" s nahotou, pri ktorých sa tak deje ešte dodatočná príprava: Ak sa dievča cíti s partnerom v tomto procese naozaj pohodlne - čo by sa potom malo pokaziť po oficiálnom manželstve?

Áno, ďalej: Kto je viac upätý? Nie sú to skôr dievčatá a ženy, ktoré si myslia, že musia mať najprv všetky druhy sexuálnych skúseností - s kýmkoľvek?

A v prospech koncepcie, ktorú obhajujem, hovorí aj myšlienka, že sa treba vopred zabaviť nahotou. Pretože ak ste tu otvorení a nemáte žiadne problémy, neskôr sa vrhnete s kožou a vlasmi do teraz už naozaj pozitívneho dobrodružstva lásky - áno, ak je všetko v poriadku! A to je určite oveľa lepšie vidieť v stave otvorenosti!

Ale pokračujeme s víziou dievčaťa, ktoré prišlo do tretieho tisícročia:

A keď už viem, že orgazmus s mužom existuje, potom je aj strach z možnej bolesti počas deflorácie úplne zbytočný, pretože práve táto bolesť sa stáva maximálnym vzrušením počas svadobnej noci. Iste, tá noc môže byť o niekoľko alebo viac nocí neskôr, ale určite až po svadbe. Na druhej strane, testovanie penetrácie pred svadbou je čirý nezmysel, pretože akýkoľvek penis sa aj tak zmestí do akejkoľvek kundičky, takže frau s ním nemôže rozpoznať nič zvláštne. Áno, na to, aby sa žena zapojila do tohto "testu penetrácie", naozaj nepotrebuje žiadnu inteligenciu, pretože to zvládne aj tá najhlúpejšia blondína. Žena predsa zahadzuje svoje dobré karty panenstva bez akejkoľvek rozumnej protihodnoty. Moja mama mi dala horúci tip na hľadanie toho pravého: "Nohy k sebe a Boh pred očami! Takže som otvorená aj takýmto zážitkom z kontaktu s pokožkou - až po vzájomnú masáž celého tela [21](#), pretože to všetko je v neposlednom rade aj zábava pre mňa a tiež stále zdravé a pretože to patrí celkom k poznávaniu a je to aj znakom skutočnej životnej múdrosti! A niečo k masáži: Ako referenčný bod tu môže plávať pes: Psa sa všade nedotkneš!

Stáva sa tiež, že strávim noc spolu s mužom, ktorý je skôr mimo manželstva - a tiež nahý, ale potom bez typických zážitkov z kontaktu s pokožkou. Zrieknutie sa sexu je samozrejme nielen pre mňa, ale aj pre muža dosť stresujúce. Ale je to tak, že telo vo veľkom strese produkuje antistresový hormón, teda adrenalin, noradrenalin a dopamin, a to je v chemickej štruktúre aj v účinku ako droga. Ľudské telo je, ak ho správne pochopíte, svojím vlastným dodávateľom liekov. Takže človek sa môže omámiť len vedome hľadaným stresom, tu stresom z odriekania pohonu - a to úplne zadarmo a úplne prirodzene!

A muži, ktorí sú v poriadku, ma tiež pochopia v mojej opatrnosti a budú si myslieť, že je skvelé, ako sa snažím ísť rozumnou strednou cestou. A tí, ktorí

mi tu nerozumejú, by ma mali nechať na pokoji.

A vôbec: nie nadarmo príroda spojila pôžitok zo sexuálneho styku s možnosťou plodnosti. To znamená, že pohlavný styk patrí do rodiny, kde sa môžu splodiť deti. Dnes sme väčšinou za život podľa prírody - ale tu si myslíme, že musíme prírodu prekonať tabletkami a kondómami - ja sa radšej držím prírody!

Takže môžem žiť s odrieknutím nutkania veľký, najmä to otvára mnoho nových možností sebarealizácie bez zlej pachuti **160!** Čo sú to za frustrovaní starí ľudia, ktorí odriekanie sexuálnych pudov vždy stotožňujú s trápením a potláčaním a ktorí nám mladým nedovolia žiadne rajske rozkoše?

Poznámka autora: Každý, kto si myslí, že to všetko je nereálne a nemožné, by si mal položiť otázku, či to nie je len preto, že to nikdy sám nezažil a že je to opäť preto, že jednoducho nič lepšie nevedel?

Epilóg

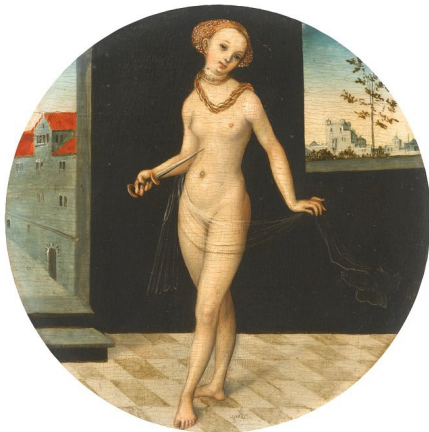
Napriek všetkej snahe vyjadrovať sa zrozumiteľne mám stále dojem, že niektorí čitatelia nevedia, čo chcem. Preto tento epilóg!

Možno sa sem hodí príhoda z konca môjho školského pôsobenia, ktorá podľa mňa veľa vypovedá o dnešných mladých ľuďoch:

A tak mi biskup v Aachene odobral učiteľskú licenciu, pretože som nereprezentoval učenie Cirkvi a pretože študenti museli byť predou mnou chránení (!!!). A môj riaditeľ ma odteraz nepustil do žiadnej triedy - dostal som inú prácu, pokiaľ som ešte nebol na dôchodku. A nejako sa mi stalo, že v jednej triede žiaci rozprávali, že sa deje nejaká MeToo vec (dnes by to povedali). To, že by to boli dogmatické dôvody, si nevedeli predstaviť, pretože som sa vždy snažil uplatňovať morálku cirkvi v ich živote. - Tak som oslovil šéfa, ktorý práve prechádzal okolo: "Vidíte, teraz sa to rozpráva....!" A on: "V akej triede - kde?" **A tak išiel so mnou hneď do dotyčnej triedy - normálne vyučovanie im bolo zatiaľ zrušené... Osvetlil triede pozadie odobratia učiteľskej licencie, že sú problémy s dogmami cirkvi atď. Potom sa jeden študent trochu pomalšie zdvihol a: "Ale čo keď ho chceme?" (Bol som ohromený, nikdy predtým som takých mladých ľudí nevidel...) A šéf odpovedal: "Nie, to by nešlo, bola dohoda s katolíckou cirkvou a nielen s ňou atď.". A potom opäť žiak: "Dobre. Keď sa však pozriem okolo seba, v tejto triede máme štyri skupiny: katolíkov, protestantov, baptistov a moslimov. V poriadku, katolíci môžu opustiť miestnosť, ale pre ostatných môže pokračovať v hodine..."** Bol som ešte viac zaskočený - a myslím, že aj šéf bol prinajmenšom veľmi prekvapený, pretože o mne a o mojom vyučovaní pravdepodobne nič podobné nepočul. Z toho, čo o mne doteraz počul, si asi myslel, že som veľmi nesvetský, aspoň čo sa týka dnešnej mládeže, ale teraz toto... (A keď si predstavím, že tam boli aj židovskí žiaci, za ktorých by tento žiak tiež hovoril, tak by mi bolo jasné, ako sa dajú spojiť aj tie náboženstvá, ktoré nechcú mať nič spoločné! Mimochodom: Predtým, ako som pôsobil v diecéze Aachen, som pôsobil aj v arcidiecéze Kolín nad Rýnom - a pre túto arcidiecézu mám stále učiteľskú licenciu a tá je stále platná ;-).

No potom, to zostalo tak - ale táto udalosť mi dal veľa odvahy ge som prišiel. Pretože si myslím, že smer, ktorým som sa vydal, je správny. Takže zatiaľ si dovoľm vytlačiť fotografie dvojice hrajúcej sa na loptu (pozri s. 38) a obrázok Lukrécie (pozri túto stranu) - a výslovne odporúčam "takúto prax".

A samozrejme, tých zážitkov bolo viac - mám na mysli niektoré rozhovory s mladými ľuďmi medzi dverami... Napríklad, keď mi jedna študentka povedala, ako veľmi ľutuje, že začala mať sex, pretože to vyslovene chcela. Navrhol som toto prepletenie prstov oboch rúk, ako je opísané na strane 25 vyššie v rozhovore s týmto nemeckým absolventom strednej školy, ktorý cestoval po svete, a spýtal som sa, či by to nebolo rovnako dobré. "No, samozrejme," bola jej vrúcna odpoveď, "ale nikto to tak nehovorí...".

A tu by som chcel ukázať ďalší obraz Lucasa Cranacha staršieho - okrem toho na str. 11. Na tento obraz som narazil, pretože som sa bol pozrieť na slávnej Cranachovej výstave v Düsseldorfe, aby som zistil, čo ešte tento maliar, ktorý bol mimochodom priateľom Martina Luthera, namaľoval a čo si o tom myslí. Lucas Cranach bol humanista a ako taký mal ideálne predstavy o človeku. K týmto ideálnym predstavám teraz patrí aj to, že morálka a nahota patria k sebe, áno, že možno pravá morálka je možná len vtedy, ak je spojená aj s nahotou (samozrejme vždy

len tam, kde sa to hodí). Veľmi pekným príkladom tejto kombinácie je zobrazenie rímskej občianky Lukrécie, hoci jej osud bol smutný. Bola znásilnená a tak veľmi trpela týmto hrozným zážitkom, v ktorom bola sama nevinne, ale s ktorým už nechcela ďalej žiť - že sa zabila. Rimania ju preto považovali za stelesnenie morálky. A práve v tomto zmysle ju namaľoval Lucas Cranach starší.

Viem, že sa opakujem, aspoň čiastočne: Podľa Biblie je strach z nahoty dôsledkom prekliatia a v jazyku modernej psychológie ho môžeme nazvať prejavom kolektívnej traumy. Príčinou oboch je to, že my ľudia nežijeme sexualitu, ktorá je pre nás vhodná, a to je, no, prísne monogamná. Preto som sa k tomu zaviazal.

Preto si stále myslím, že to niekto musí povedať, pretože ak sa všetko vždy zakáže alebo dokonca len znemožní, potom sa dosiahne len to, že sa nakoniec vždy všetko urobí. (Aká je táto hádka v pravej chvíli senzácia, som si uvedomil až po nejakom čase po rozhovore s maturantom). Mladí ľudia chcú v podstate najprv len "vidieť a ukázať", čo je vlastne úplne neškodné a tiež celkom pochopiteľné a úplne legitímne. Od môjho odchodu zo školy uplynulo už viac ako 17 rokov a ja som sa nezastavil pri tom, čo som vtedy povedal. Povedal by som, že na najlepšie informácie a myšlienky som prišiel až po odchode z aktívnej služby - napríklad aj vďaka rozhovorom s mladými ľuďmi na pútnickej ceste do Santiaga v Španielsku. Áno, kde inde sa môžete tak slobodne rozprávať najmä s dievčatami - ak nie s. vyššie?

Preto si myslím, že prácou, ktorú teraz robím, by som mohol mladých ľudí osloviť oveľa lepšie a že by som v nich mohol aj niečo zmeniť. Myslím si tiež, že cirkev by mala teraz skutočné problémy odobrať mi učiteľskú licenciu, pretože to, čo som práve vymyslel na tému "Ježiš", je vlastne riešením všetkých nevyriešených otázok, ktoré poznám zo štúdia teológie. Myslím, že

by som mal dobré karty, aspoň oveľa lepšie ako vtedy!

V každom prípade sa tu musí niečo urobiť, najmä preto, že mladí ľudia v dnešných školských triedach pochádzajú z rôznych kultúr a náboženstiev. Ak tu nie je náboženská výchova zodpovedná, alebo by aspoň mala byť!

Hoci už dlhé roky nepôsobím v tejto službe, stále som občas v kontakte s mladými ľuďmi a rozprávam sa s nimi aj o nastolených otázkach. Mám dojem, že to, čo som tu napísal, je celkom správne. A tak by sa mohlo stať, že moje odporúčania ako starého učiteľa náboženstva mladým ľuďom nielenže nie sú nesprávne, ale sú vlastne veľmi vítané. Takže:

- ➔ Diskutujte medzi sebou - všetkými prostriedkami na hodinách náboženstva alebo etiky!
- ➔ Predovšetkým sa porozprávajte o tom, či a kde sa môžete a chcete navzájom riešiť tak otvorene, t. j. aj nahí, ako je tu popísané.
- ➔ Samozrejme, že spoločné prezliekanie a sprchovanie po hodine telocviku by bolo veľmi vhodné. Mohli by ste zaujať stanovisko, že v čase, keď sa všetky možné aj nemožné sexuálne abnormality považujú za normálne a dokonca sa musia rešpektovať ako sexuálna sebarealizácia človeka, možno sa opäť usilovať o veľkú lásku s jediným partnerom. A racionálnym predpokladom pre to je prekonanie pocitov znechutenia, hanby a zábran. (A ak majú chlapci erekciu, pretože je im všetko spočiatku také neznáme, dievčatá by ich mali povzbudiť: "Je pekné, akí ste normálni, dôležité je, ako sa dokážete ovládať!")
- ➔ A ak to robíte a učiteľ športu alebo riaditeľ školy vám to chce zakázať, nech to urobia, nemusíte sa toho držať, pretože tento zákaz je v rozpore s vyššou morálkou. Nech zavolajú políciu. A potom im predložte túto brožúru. Uvidíme, čo sa stane. Nebude to veľa, pretože tu máte lepšie karty. - Veľa šťastia!

Ak sa to, o čom hovorím, môže niekomu zdať na prvý pohľad trochu zvláštne ("Čo to má všetko spoločné s náboženstvom?"), vďaka úvahám o pôvodnom židovskom náboženstve a o historickom židovskom Ježišovi môžem poukázať na základný záujem židovského náboženstva. A v ňom je koniec koncov aj príbeh o raji, ktorý je na jednej strane príbehom proti kultovej prostitúcii, teda proti sexu s iným partnerom ako s vlastným manželom. Tu môžem odkázať na vynikajúcu štúdiu českého evanjelického teológa Jana Hellera o mene "Eva": Tento názov je totiž odvodený od mien bohyně Hebe alebo Hepatu (koreň slova je rovnaký, aj zvuky p a b sa hodia, pretože ak ich pretriete perami, vyjde f, resp. v a w - poznáme to aj zo španielčiny, v Barcelone sa hovorí Waršelona), ktorej kultu takáto prostitúcia patrila. A šikovnosť autorov rozprávania o raji spočívala v tom, že takúto

bohyňu degradovali na ľudskú ženu, teda na "ľudskú Evu" - a to, čo patrilo ku kultu bohyne, sa teraz považovalo za niečo zlé. Na druhej strane sa hovorí o nahote, ktorú tu vnímam ako víziu oblečenia, ktoré sa v zbožnom svete stáva zbytočným - samozrejme, len tam, kde sa to hodí. K tomu sa potom pridáva veľmi zvláštny pohľad na človeka v pôvodnom židovskom náboženstve, a to, že človek nie je len bytosť s mužskými alebo ženskými "prírastkami", ale skrz-naskrz sexuálna bytosť, ktorá žije a predovšetkým chce žiť buď svoje zvláštne mužstvo, alebo aj svoje zvláštne ženstvo.

Reprezentácia "obradov plodnosti" je témou slnečného chrámu v Konaraku/Indii [31](#) Vidíme, že had v biblickom príbehu o Adamovi a Eve v predbiblických náboženstvách neznamená diabla, ale božstvo plodnosti, ktoré sa uctieva sexom s kultovou pannou.

Preto som sa orientoval na utópiu raného židovského náboženstva o ľudskom bytí: "Právo žien na orgazmus pri skutočnej monogamii a bez problémov s nahotou" - a urobil som z toho základ, podľa môjho názoru, prakticky realizovateľnej pedagogickej koncepcie. Problémom je vždy implementácia utópie do reality života, vrátane nášho vlastného.

PRÍLOHA 1: NÁBOŽENSTVO A FAŠIZMUS - A PERSPEKTÍVA

V istom okamihu však pôvodná veľká myšlienka židovského náboženstva upadla, možno preto, že sa objavili nejaké problémy, možno ako naša súčasná pandémia koróny, ktoré si vyžadovali určité opatrenia, ktoré potom začali žiť vlastným životom? A tak vznikli tradície, ktoré spôsobili, že sa na pôvodné obavy zabudlo aj po skončení "problémov"? A tradície veľmi často (alebo možno vždy?) znamenajú aj zradu?

Dostala sa mi do rúk kniha Nebeský sex od židovsko-nemecko-americkej sexuálnej terapeutky Ruth Westheimerovej (a tiež Jonathana Marka) (1995 New York University Press/ Bertelsmann 1996). A veľmi rýchlo som pri jej čítaní zistil, že tu získavam to, čo považujem za dobrý pohľad na tradíciu židovského náboženstva, tu na prax medziľudského života, a to spôsobom, ktorý by som inak sotva získal. A pritom som narazil na niečo dosť problematické...

Ruth Westheimerová píše o židovskej svadbe: "Preto si nevesta oblečie bielu farbu... Nech bola nevesta pred svadbou akokoľvek promiskuitná, svadba ju očisťuje, oblečie si bielu farbu čistoty, sviežu ako čerstvo napadnutý sneh. Svadba môže napraviť všetko, čo sa zdalo byť pokazené, ako napríklad nelichotivá minulosť, môže zahojiť staré rany...." (s. 125f) Samozrejme, je to - aspoň na prvý pohľad - skvelý postoj k tým, ktorí (z akéhokoľvek dôvodu) nie vždy dodržiavali prikázania vysokej sexuálnej morálky, a predsa sa nakoniec "obrátili" na "správnu cestu".

Pri bližšom pohľade sa však domnievam, že tento skvelý postoj robí židovských teológov aj lenivými a empatickými voči traumatickým skúsenostiam mladých ľudí a tiež voči pôvodnému záujmu ich náboženstva. Už ich ani nezaujímajú pôvodná základná starosť o morálku pravej monogamie, všetko je aj tak odpustené, na všetkom nezáleží.... Tak aj úryvok na s. 48 z praktickej skúsenosti Ruth Westheimerovej: "Keď si ku mne do ordinácie prisadne ortodoxné dievča a povie mi, že sa jej stalo niečo zlé, z hĺbky svojej židovskej tradície jej poviem: 'To, čo sa stalo, je hrozné, jednoducho hrozné, vôbec by sa to nemalo stať nikomu, ako si ty. Je smutné, že ste museli prejsť touto zlou skúsenosťou. Ale musíte žiť ďalej. Chceme sa uistiť, že keď sa vám spomienka alebo myšlienka na ňu objaví, vykúpíte ju dobrými myšlienkami. Spomeňte si na Miriam, ktorá po prechode cez Červené more vyšla so svojou tamburínou a tancovala, keď sa všetko zdalo beznádejné. Pomyslite na sobotné sviečky..."

Samozrejme, je pravda, že niekto musí žiť ďalej, nech sa deje čokoľvek. **Ale tu sa mi vnucuje postoj: "Ty si nič, veľká myšlienka je všetko." A tu som zo všetkých ľudí práve ja, Nemeč, v strehu, pretože vo mne veľmi rýchlo vystupujú asociácie z našej nevýslovnej nedávnej histórie - a to hneď z**

dvoch ideológií: "Ty si nič, tvoj národ, tvoje národné spoločenstvo, ba dokonca robotnícka trieda alebo strana sú všetko..." No u Židov to nie je strana, ale židovská komunita, náboženstvo alebo dokonca Boh. V každom prípade však nejde o jednotlivca. Nie je teda tento postoj Ruth Westheimerovej, ktorý sa zdá byť v prvom rade židovský, nejakým spôsobom fašistický?

V tejto súvislosti citujem známeho jezuitu a filozofa Ruperta Laya ("Die Macht der Moral", Econ, 1991, s. 44f): "Nemálo ľudí sa mylne domnieva, že s koncom otvoreného politického fašizmu sa vzdali jeho vzorcov interakcie, jeho hodnôt. Fašizmus bol teda historickou epizódou. Ani v politických, ani v hospodárskych, ani v odborových, ani v rodinných inštitúciách nemožno rozpoznať fašizmus. To je chyba. Fašizmus stále existuje medzi nami a v nás všetkých. Fašisticky disponovaný je každý človek, ktorý žije v uzavretom životnom svete, pretože sa domnieva, že vlastní pravdu a večne platné morálne kategórie, ktoré zaväzujú aj ostatných. Fašisticky disponovaná je každá inštitúcia, pretože jej endogénne ciele sú zamerané výlučne na jej sebazáchovu a expanziu nad výstupom, čím sa sama pre seba stáva najvyšším dobrom, ktoré treba chrániť (politickým, kultúrnym, cirkevným <pozn.: náboženským/cirkevným>, ekonomickým). Hoci sa fašizmus naučil skrývať za tisíce masiek, je dôležitým záujmom každej otvorenej morálky demaskovať ho." Takže sa tu snažím demaskovať fašizmus židovského náboženstva.... A je pravda, že existuje ľahostajnosť k akejkolvek traumatizujúcej veci, ktorú dievča zažije....

Keď sa však pozriem na iné náboženstvá, vrátane nášho, nie je to s nimi o nič lepšie, skôr je to viditeľné pri inom náboženstve, ako je to naše. Podobne sa "hriechy" "stierajú" v katolíckej spovedi a zakrývajú veľkými obradmi a niekedy aj opojnými veľkými umeleckými dielami architektúry, maliarstva, hudby - vlastne proti tomu nič nemám, ale musia byť výrazom radosti zo života, a nie represie: Terapeut alebo spovedník sa teda dozvedá o "nástrahách života" (a myslím, že tu ide o to isté, že frau tu urobila chybu v partnerskej láske), ale ani u židov, ani u katolíkov nikoho nenapadne, že tu ide o pedagogický problém, teda že mladí ľudia nie sú dostatočne pripravení na "nástrahy života", a preto sa im nedokážu skutočne vyhnúť a predovšetkým sa s nimi vyrovnáť. A namiesto toho, aby cirkev alebo synagóga konečne začali rozvíjať rozumnú sexuálnu morálku pre mladých ľudí, aby sa takéto "nešťastia" nestávali, prenechávajú to komerčným podnikom (tu v Nemecku "BRAVO", časopis pre mládež alebo internetová stránka) a medzitým aj sociológom a pedagógom, ktorí sú vzdialení od viery a ktorí, samozrejme, prinášajú svoj areligiózny postoj k mladým ľuďom. To nakoniec vedie aj k tomu, že si mladí ľudia kladú otázku, aký zmysel má vôbec náboženstvo, a že sa aspoň do veľkej miery odpútavajú od náboženských princípov. Zostali snáď len vonkajšie formy a viera, ktorú možno nazvať skôr "poverou ozdobenou folklórom"). A teológovia a rabíni krčia ramenami, necítia sa

zodpovední a sú nečinní ("ty jednoducho nemôžeš nič urobiť") a sľubujú spásu po smrti. Čo si o tom myslíš, milý čitateľ?

Z hľadiska "fašizmu" sa môžeme pozrieť aj na rituálnu obriezku mužských detí. Tu citujem - tiež z knihy Nebeský sex (s. 27): "Rabín Nachman z Breslau ... učil... že obriezka pozostáva z dvoch rôznych úkonov. V prvom prípade sa odstráni orla, mäso pokrývajúce "korunu" penisu. Potom sa odlúpne krum, blanka pod kožou, až sa odhalí dužina korunky. Rabín Nachman vysvetľuje, že orla symbolizuje zlo, ktoré musí byť úplne odstránené. Krum sa považuje za spojovací článok medzi orlou a telom a odkazuje na skutočnosť, že dobro sa niekedy mieša so zlom. Odlupovanie krumu symbolizuje, že dobro musí byť oddelené od zla. Sexuálny pud a akt je schopný najvyššej dôstojnosti - stvorenia života. Ten istý penis a úkon však môže spustiť reťazovú reakciu bolesti a viesť k smrti. Práve táto dialektika je základom dejín židovského postoja k sexu."

Môj názor na to: Človek môže, samozrejme, všetko pozitívne ospravedlniť a nakoniec aj glorifikovať. Podstatné však je - aspoň pre nás Európanov - že obriezka je naďalej barbarským a dnes už zväčša úplne zbytočným zákrokom, a to na nevinných malých chlapcoch. Takže môžeme povedať: u chlapcov násilný nábor prostredníctvom obriezky a u dievčat hlúposť, nevedomosť a bezkonceptnosť, aby nakoniec aj ony chceli takýto "prehrešok v láske" a skĺzli tak do "neľudskej" ideológie, tu do ideológie židovského náboženstva. **Je teda židovské náboženstvo, ako sa prejavuje dnes, a pravdepodobne nielen dnes, fašistickou ideológiou?** (Ale to naozaj nemusí byť!).

A z tohto pohľadu opäť k oslobodeniu otrokov a otrokyň v židovských dejinách: Bolo to vôbec niekedy zamýšľané, aby dievčatá už neboli sexuálnymi otrokyňami alebo len prostitútkami pred manželstvom? Zmenilo sa to niekedy? A stali sa oslobodení otroci skutočne emancipovanými a suverénnymi ľuďmi? Bola vôbec pre Židov určená emancipácia a zvrchovanosť, aspoň skutočná z hĺbky ľudskej osoby? Možno to bola kedysi, na samom začiatku, základná myšlienka a cieľ "židovského primitívneho náboženstva" niektorých nadaných ľudí, ale to bolo už dávno. Každopádne, skutočne emancipované a suverénne dievčatá si predstavujem skôr ako dievča na strane 38!

A myslím, že práve tam sa môžete vrátiť, najmä dnes! Nakoniec, bola to možno aj starosť skutočného Ježiša? **Ježiš teda nie je len proti zneužívaniu sexuality, ale aj proti fašizmu**", "fašizmus" tu však nie ako politický systém, **ale ako nadčasová antihumánna filozofia moci?** Bol teda Ježiš - podľa našich dnešných meradiel - skôr revolučným moralistom a filozofom a jeho zaradenie do náboženskej škatuľky bolo šikovným odvedením pozornosti od jeho vecí, a teda jej dokonalým zneškodnením?

Keby tu návrat k pôvodu nebol spoločnou úlohou Židov a kresťanov! A

obriezka chlapcov, ktorá je obzvlášť problematickým "dietaťom tradície", by mohla byť zároveň prekonaná! Ako som sa dočítal v knihe Westheimera/Marka, medzi Židmi sa to skutočne trestá exkomunikáciou, ale v konečnom dôsledku by sa to nemalo považovať za božské prikázanie, ale za zastaraný zvyk z doby kamennej, ktorý nepatrí do "základného inventára" židovského náboženstva. A za zmenu takéhoto zvyku teraz už raz nie je ani trest, kto by ho bol potrestal! (A ešte niečo o "tradícii": americké vydanie knihy od Westheimera/Marka sa volá "Heavenly Sex: Sex and the Jewish Tradition". Odvolávanie sa na tradíciu teda nie je len náhodné - je to bežná prax v židovskom náboženstve - a nie je pôvodným záujmom tohto náboženstva....).

Niečo o experimente: americkí výskumníci raz uskutočnili experiment, ako zblížiť znepriatelené skupiny ("znepriatelené" nie sú práve židia a kresťania, ale mohlo by to byť lepšie): Na tento účel zorganizovali stanové tábory dvoch takýchto znepriatelených skupín chlapcov, samozrejme, v primeranej vzdialenosti - s príslušnými "nedokonalosťami" v oboch táboroch, napríklad s nefunkčným vodovodným potrubím. "Nedokonalosti" by sa však dali vyriešiť, ale iba ak by znepriatelené skupiny chlapcov spolupracovali. A hľa, fungovalo to a skupiny sa zblížili aj v iných smeroch!

Nemáme tu akosi "aj takýto problém", ktorý by mohli židia a kresťania vyriešiť aj každý zvlášť, ale oveľa lepšie obaja spolu? Takže v tejto práci "Kriminálny prípad Ježiš" som navrhol koncept pre mladých - a mladí sú budúcnosť! Je tu ten istý záujem, spoločná úloha: od Židov krása skúsenosti sexuality a od reformy prostredníctvom Ježiša prekonanie zneužívania. Ideálna by teda bola spolupráca (a samozrejme aj so všetkými reformnými kresťanskými denomináciami) - proti manipulácii zo strany komerčných spoločností atď. "Byť kresťanom" určite nemôže každý, ale "nasledovníkmi Ježiša" môže byť každý! To by bolo aj oslobodenie od akejkolvek ideológie, ktorá by čo i len vzdialene súvisela s "fašistickou". Takže Ježišova vízia v židovskom kontexte? Možno neexistuje iná cesta, aspoň nie z dlhodobého hľadiska? A napokon by to nebolo klasické náboženstvo s vierou v Boha a kultom Boha, ale skôr postoj k životu tvorený múdrosťou a radosťou zo života!

Ale ako by to mohlo byť inak? A myslím si, že tu sa ma židovské náboženstvo týka veľmi dobre, najmä preto, že kresťanstvo považujem za "židovskú sektu", takže židovské náboženstvo a kresťanské náboženstvo majú alebo by aspoň mali mať rovnaký záujem.

V súvislosti s tým som si vygooglil, čo znamená Bar micva (t. j. obrad, pri ktorom sa židovskí chlapci stávajú plnoprávnymi členmi židovského náboženstva), pretože predpokladám, že to, čo nájdem na internete, napísali Židia, a teda to presne odráža aj židovské učenie. Pri čítaní toho, čo som našiel, som si však veľmi pripomenul svoju diplomovú prácu o význame

konfirmácie, kresťanskej obdoby bar micva. Vo svojej diplomovej práci som sa veľmi kriticky vyjadril k téze, ktorú som niekedy našiel v literatúre, že confirmatio je o vernosti katolíckej (alebo aj protestantskej) viere. Duchovné dary z Iz 11,2 totiž poukazujú na etické správanie, ktorého cieľom je úspešné ľudstvo par excellence (možno mal Izaiáš na mysli dokonca spomínanú židovskú utópiu?). Takže som v zmysle vernosti príslušnej viere (ktorý sa dnes už mimochodom nezdôrazňuje) videl obyčajný rozklad pôvodne dobrej myšlienky, že teda nakoniec už nejde o pôvodný zmysel, ale len o zachovanie systému. V každom prípade hodnotiaci profesor tento môj postreh vo svojom hodnotení pochválil.

A keď sa teraz pozriem na význam Bar micva na Googli, mám dojem, že moja kritika nášho kresťanského obradu je tu rovnako namieste. Ide totiž v prvom rade o to, aby bol Židom - tak ako Westheimer a Mark píšu, že to je najdôležitejšie, a nie o konkrétneho človeka. A predsa je to jasné: Boh nie je ani židovský, ani katolícky, ani protestantský, ani moslimský, ani žiadny iný.

A náboženstvo, ktoré dokáže viesť mladých ľudí k úspešnej ľudskosti - to zvíťazí! 124 A v tomto zmysle vidím pôvodné židovstvo 152, ktorým sa zaoberal aj Ježiš - a ku ktorému musíme smerovať. A som pevne presvedčený, že ak sa to podarí, alebo ak sme už dokonca na ceste k tomu, potom "nasledovníci Ježiša" (rád by som sa vyhol slovu "kresťania") a Židia budú jeden druhého chápať úplne inak, a tak aj antisemitizmus zmizne ako zlé strašidlo. S. k tomu "Ježiš... v zrkadle židovského výskumu" 133.

Ale k tomu teraz patrí aj kedysi skutočná sexuálna morálka - a hoci by mohla byť pre mladých ľudí taká príťažlivá, že by ju aj chceli - tu je králik v paprike. Pretože to nikto v príslušných inštitúciách nechce, pretože neúspešná skutočná sexuálna morálka je nielen skvelým nástrojom nadvlády starých v spoločnosti nad mladými, ale aj veľmi výnosným obchodným modelom. **A potom, samozrejme, nechcete ublížiť tým, ktorí žijú alebo žili inak, tým, že ich budete tlačiť k lepšiemu modelu, keď už bude neskoro. Mám tu naozaj zlú dilemu. Ale v určitom okamihu predsa len musíte začať s "lepším modelom"!**

V každom prípade tu vidím základný problém židovského náboženstva a tiež kresťanského náboženstva, ktorý sa týka aj skutočného Ježiša. A ak chceme nasledovať Ježiša, tak to ide len vtedy, ak sa riadime tým, že náš základ je tiež židovský.

Len si myslím, že je škoda, že som všetko to, čo som napísal do brožúrky, nevedel skôr - mnohé veci som už vtedy tušil a myslel som si, že mám aj dobré argumenty, ale bohužiaľ som ešte nepoznal tie najlepšie argumenty, tie prišli až neskôr. Viem, že sa opakujem, každopádne pri súčasnej koncepcii by som dnes opäť rád bol učiteľom!

PRÍLOHA 2: PREČO JE TENTO "ALTERNATÍVNY KONCEPT VIERY" VHODNÝ NA VYUČOVANIE DETÍ:

Myslím, že som v tejto brožúrke celkom dobre a hodnoverne predstavil, ako to asi bolo so skutočným Ježišom pred 2000 rokmi. A ak najmä učitelia alebo katechéti nechcú vedieť o týchto výskumoch a možných riešeniach, potom sa samozrejme naskytá otázka, čo ešte povedia mladým ľuďom, keď ide o náboženstvo?

Pokračujú v rozprávaní tradičných zbožných rozprávok alebo dokonca povestí, prípadne nejakých banalít podľa hesla "Všetko je v poriadku a nikomu sa nič nestalo" - a chúlостivé veci úplne vynechajú? Urobil by niekto to isté v matematike, fyzike a biológii, najprv by deťom rozprával rozprávky atď. a potom by im buď nikdy nepovedal správne veci, alebo nanajvýš neskôr, keď budú deti staršie? Sotva - ale v náboženstve sa to tak robí - a pritom práve tu by malo ísť o "správnu vec", teda o pravdu?

Prosím vás, milí čitatelia, aby ste pochopili mňa, ktorý som bol učiteľom na strednej škole. Spomínam si na poznámku jedného žiaka, keď som sa snažil postaviť našu kresťanskú vieru na pevný a pre žiakov zrozumiteľný základ: "My sme predtým neverili tomu, čo nám v škole hovorili, ale potom sme dostali také sofistické dôvody, aby sme tomu verili - a teraz prídete a poviete, že sme mali pôvodne pravdu s našimi pochybnosťami, nie, teraz sa držím....". Myslím si, že toto "niekedy tak a potom zase onak" nemusí byť, najmä pre mladých ľudí je to úplne "inteligentne neefektívne".

Prečo nie správne a rozumné? Dnes je to možné, pretože deti už dostávajú vhodné informácie v rámci sexuálnej výchovy, takže vedia, o čo ide. Dnes už nemusíme rozprávať detské rozprávky a chodiť okolo horúcej kaše, dnes môžeme konečne hovoriť otvorene!

Chcel by som vám povedať o troch skúsenostiach, ktoré som zažil:

1. Počas štúdia teológie na jezuitskej univerzite vo Frankfurte som sa zúčastnil na iniciatíve "Štúdium a realita života" angažovaného pracovníka Caritas, aby som sa bližšie zoznámil s realitou "normálnych ľudí". Tento spolupracovník okrem iného zorganizoval prázdninový tábor v mládežníckej ubytovni v Bavorskom lese, na ktorom som sa zúčastnil aj ja. Bol som vedúcim skupiny 12-ročných chlapcov. A stalo sa, že dvaja chlapci, súrodenci, sa počas túry pri vodnej nádrži, ktorú moja skupina vybudovala v potoku, úplne vyzliekli - a keď si všimli, že mi to zjavne nevadí, chceli sa tiež nechať odfotiť. Samozrejme, že som mal potom vážne obavy a všetko som vedúcej povedal a dal som jej aj film, ale ona sa len smiala a moje fotografie ukázala aj na podujatí "opätovného čítania" v predvianočnom období - samozrejme, na pobavenie všetkých. Takže všetko bolo jasné, alebo nie, pretože v tom čase sa ma aj iní

chlapci pýtali, či je nahota vôbec možná a nie je hriechom, pretože podľa príbehu o páde človeka v Biblii to nie je dovolené. Povedal som len niečo letmo a nedbalo, čo ma neskôr mrzelo. Chlapci predsa chceli vedieť niečo, s čím si nevedeli rady, a ja som mal odpovedať oveľa serióznejšie. Takže na ďalší rok, na podobnom ústraní, tentoraz v Salzburgu, som chcel pripraviť niečo podobné - a tentoraz o tom rozumne hovoriť s celou mojou skupinou. Ale ako to už býva, krátko po oznámení "mojim chlapcom" ma obklopila skupinka osemročných dievčat, ktoré boli celé nadšené: "Pán P., ideme s vami, kúpeme sa!" A tam som spanikárila, že to vôbec nie je možné, že by som sa tým dostala do horúcej vody, keby to niektorí rodičia zle pochopili a utekali by za právníkom atď., a všetko som zrušila. Medzitým viem, že som sa zachovala úplne zle, pretože dievčatá to chceli a boli to ich prázdniny - a nebolo to nič zlé, čo chceli. A o čom som s nimi a tiež s chlapcami nemohol diskutovať a ako by som im vysvetlil sexuálnu morálku, ktorá nie je nepriateľská voči telu, všetci by boli úplne otvorení! Takže by som musel niečo urobiť. Potreboval by som však vhodné písmo, v ktorom by bolo všetko dobre pedagogicky a teologicky vysvetlené pre kritických rodičov a tiež pre deti. Ale to som nemal, niečo také jednoducho neexistovalo (a stále neexistuje). Dúfam, že to, čo som tu napísal, je niečo také!

2. krátko po mojich štúdiách ma raz jeden môj priateľ farár požiadal, aby som v jeho farnosti viedol hodiny prvého svätého prijímania. Súhlasil som a od začiatku som mal predsavzatie, že nechcem klamať deťom. Poznal som tézu, že k deťom treba vždy priniesť niečo z ich detského životného sveta, ale pochyboval som o správnosti tejto tézy. Podľa môjho názoru je dôležité len to, aby bol prístup taký, aby deti pochopili, o čo ide, a aby tam bolo nejaké napätie a cieľ, pričom cieľ môže byť aj v budúcnosti. Po niekoľkých úvodných slovách v triede som povedal, že hlavným zmyslom prvého svätého prijímania je posilniť sa, aby sme si zachovali nevinnosť (biele šaty dievčat) a vyhli sa hriechom. Čo teda považujú za "hriechy"? Potom nasledovali obvyklé príbehy o tom, že "sa nemáme hádať so súrodencami" a podobne. Spýtal som sa ich, či nie je neprimerané, že Boží syn prišiel na zem a zomrel na kríži kvôli takýmto detským veciam. Nie, zhodli sa, to by sa naozaj nehodilo. No a potom: "Prečítam vám príbeh o hriechoch, kde sa dievčaťu niečo zlomilo v živote a potom už nemohlo poriadne spať." A mala som príbeh o dievčati, ktoré išlo na potrat, trochu melodramatický a drsný, ale myslela som si, že je dobre napísaný, aby deti všetko pochopili. Predovšetkým mohli vidieť spojenia 147 - a mohli sme sa o tom porozprávať - a deti sa mohli zdokonaľiť, aby sa im raz niečo

podobné nestalo. A hľa, príbeh sa výborne vydaril, samozrejme, vtedy som ešte musela vysvetliť, čo dievča teraz "urobilo" s priateľom, pretože v tom čase nebolo bežné, aby deti "to" vedeli. A samozrejme som prišiel na rozdiel medzi zneužívaním sexuality a "používaním" v kontexte lásky a partnerstva - samozrejme, v manželstve. A bolo to, akoby som otvoril plechovku červov! Veci, ktoré deti nechceli vedieť a povedať mi ich samé! Mal som dojem, že vždy čakali na dospelého, s ktorým by sa mohli o všetkom porozprávať. A na konci hodiny prišla otázka: "Budeme sa rozprávať aj na ďalšej hodine?" Deti očividne vôbec necítili, že to, čo robím, je vyučovanie. Jedno dievča tiež rozprávalo o príbehu, ktorý mu dala prečítať jej matka a ktorý bol približne takýto. Dievča zrejme doma niečo povedalo a matka využila príležitosť, aby sa k tomu pridala. O rodičoch: Keď si dve matky (nezávisle od seba) vyzdvihli svojich synov, chcel som sa s nimi porozprávať a vysvetliť im moje hodiny, ale obe ma mávli rukou: "Nechajte to tak, je to v poriadku, ako to robíte." - chlanci si zrejme doma niečo povedali a matky chceli len vidieť, čo je to za človeka, ktorý robí "takú alternatívnu hodinu"...

3. a ďalší "príbeh": Tiež som sa "prirodzene" dostal do rozhovoru s nájomníkom o mojom pôsobení ako učiteľa náboženstva. A jedného dňa zapochybovala, či by už deti mali o "niečo také" záujem. Keďže tam bola 10-ročná dcéra, dal som to na skúšku a prihovoril som sa jej: "To, čo sa učíte na náboženskej výchove, je často dosť rozprávka, učitelia sa väčšinou veľmi snažia, ale problém je, že veľa z toho, čo rozprávajú, jednoducho nie je pravda. Teraz vám poviem príbeh o tom, čo sa vtedy dialo a čo chcel tento Ježiš zmeniť. A ja som rozprával príbeh krásnej Zuzany, ako ju vydierali dvaja muži: "Buď budeš mať s nami sex, alebo ťa nahlásime, že sme ťa prichytili pri sexe s mladým mužom, a potom ťa ukameňujú." Tento príbeh som si vybral preto, lebo je vhodnejší ako rozprávanie o hriechu v Jánovi 8 pre mladých ľudí, ktorí (ešte) nemali nič spoločné so zneužívaním, a na pochopenie stačí, že poslucháči vedia, čo je pohlavný styk. Dnes by som to mohol predpokladať. A okrem toho je to aj vzrušujúci kriminálny príbeh! (A k paralelám s rozprávaním o hriechu podľa Jána 8 by som sa mohol dostať neskôr). Dievča tiež pozorne počúvalo, aj moje vysvetľovanie vtedajších zákonov, a potom povedalo: "Mám šťastie, že som v tom čase nežila". Fantastická je však táto poznámka, ktorú som dievčaťu naozaj nevladol do úst. Dievča si zjavne vybuodovalo vzťah k dávnomu príbehu úplne samo, ak to nič nie je! A ja som viditeľne hrdej matke povedal, ako inteligentne jej dcéra odpovedala: "Vidíte, dievčatko úplne pochopilo problém, a nielen vaša dcéra je taká inteligentná, všetky deti aspoň nie sú na prvý pohľad hlúpe, dokážu tu logicky

uvažovať, vaša dcéra uvažovala a reagovala úplne správne a normálne - a pravdepodobne oveľa lepšie ako väčšina dospelých! Bohužiaľ, potom už k ďalšej konverzácii nedošlo, pretože rodina sa odsťahovala (občas ešte pošlem matke svoje texty).

Ale aké zmysluplné veci sa nedajú postaviť na pozadí týchto skúseností v spojení s predstavou skutočného Ježiša! Dnes mladých ľudí, a najmä dievčatá, naozaj netreba posielat' nesprávnym smerom s ich vysokou morálkou!

Každopádne si myslím, že najmä s deťmi v detských triedach sú dnes takéto rozhovory veľmi možné, tam sa deti dokonca rozohňujú navzájom. A predovšetkým, deti stále pristupujú k tejto téme nezaujato, pretože žiadne z nich ešte nemá "zážitky", ktoré by v nich vyvolávali túžbu, pretože si uvedomujú, že niečo urobili zle, a preto by mohli o niečo prísť. Samozrejme: to, že sa niečo robí zle, sa týka aj učiteľov, ktorí by si mohli uvedomiť, čo mohli v mladosti urobiť inak, keby to vtedy vedeli lepšie. Predovšetkým by teraz mohli veľmi zatúžiť, keď vidia, aké sú deti živé, keď s nimi niekto rozumne o tom hovorí. Učitelia by sa však už niekedy mali vyrovnat' s vlastnou minulosťou...

Možno si myslíte, že som nepriateľský voči telu, že dnešné deti by sa mali radšej učiť o tabletkách a kondómoch, aby mohli mať sexuálne zážitky bez strachu. Ja to však vidím inak. Kto je tu nepriateľský voči telu? K týmto "skúsenostiam s tabletkami a kondómami", ktoré často znamenajú aj psychické zranenia, dochádza predovšetkým preto, že mladí ľudia nedostávajú od detstva rozumnú morálnu koncepciu, ktorá by potvrdzovala ich telo. Kde je teda pedagogika formovaná kresťanským postojom, že mladí ľudia prijímajú svoje telo, čo sa prejavuje napríklad v tom, že ho môžu a chcú hrdo ukazovať - a dievčatá pri tom motivujú chlapcov, aby boli kavaliermi a ochrancami? V tomto prípade ide o úplný nezaujem alebo prinajlepšom o kľčovité krúženie okolo kríka. A to je jediný dôvod, prečo sa jedného dňa musia vydávať také naozaj telo opovrhujúce "návod" na tabletky a kondómy (s ktorými začala jedna komerčná spoločnosť), aby sa mladí ľudia pri vzájomnom zneužívaní nenakazili pohlavnými chorobami a dievčatá neotehotneli. Akosi je to stále ako za čias Ježiša: psychické zranenia v súvislosti so sexualitou nie sú nezaujímavé ani dnes - avšak s tým rozdielom, že dnes sa môžu vyskytnúť len u mladých ľudí. Ale v skutočnosti takéto zážitky nikdy a nikde nie sú dobré a to, že zranenia (alebo dokonca traumy) sú tu, spoznávame podľa potreby (časti tela skrývajúce) hanbu. Postoj, aký má toto dievča od strany 38, by bol vždy oveľa modernejší a ľudskejší! To by bola skutočná emancipácia a skutočná radosť z toho, že ste žena!

Tu je dokonca šanca na úspešnú kontrolu! Keď deti pochopia, čo je skutočná morálka a čo je len zdanlivá morálka (pozri str. 29), potom si to, a

najmä dievčatá, veľmi rady vyskúšajú v praxi. Učitelia by na to mali byť pripravení a vopred zvážiť, ako sa vysporiadať s týmto nutkaním detí, ktoré je pomerne výrazným znakom ich zdravia. Ako som povedal, teraz by ste mali relevantný scenár.

A ešte niekoľko poznámok:

Samozrejme, ani ja by som "takúto brožúrku" deťom nedal, ale myslím si, že pedagógovia už budú vedieť, ako to všetko pre deti zrealizovať. A samozrejme, musím napísať niečo viac pre pedagógov (a najmä o pozadí), ako to, čo potom používajú na hodinách.

Nebojte sa, ak sú deti "otvorené" aj nahote, pretože nie sú hlúpe a už vedia, kde môžu byť otvorené a s kým a kde radšej nie. Teraz by však neboli zásadne nepriateľskí voči telu a namiesto toho by boli otvorení rozumnému chápaniu ľudskej prirodzenosti.

Kedysi som mal problém teologicky zdôvodniť svoj prístup, len som si neuvedomoval, že ten bežný koncept viery, ktorý kritizujem, je pavlovska ideológia a že Pavol je podvodník. Dnes sa môžem vyjadriť k Ježišovej ideológii. Problém je, samozrejme, v tom, že vyhadzujem z okna 2000 rokov kresťanského učenia. Ale myslím si, že raz sa to musí stať - a prečo nie teraz?

Samozrejme, že kópiu tohto listu dám aj svojmu pastorovi, aj preto, že mu chcem povedať, ako som dospel k svojmu postoju rozprávať sa s deťmi vo veku základnej školy. To je koniec koncov vek prvého svätého prijímania. A preto je tento list pre vás ako riaditeľa základnej školy veľmi vhodný aj pre neho. Cieľom je, aby sa na hodinách prvého svätého prijímania neučilo nič iné ako v škole. Budem informovať aj svojho "cirkevného nadriadeného".

A teraz niečo z listu "cirkevnému predstavenému", ktorý sa hodí do tohto úvodu:

Áno, ak nie cirkev, kto iný by mal byť zodpovedný za takúto úlohu, keď ide o skutočnú morálku? Myslím si napríklad, že je celkom možné zmeniť dôraz v "kresťanskom vyučovaní pre mladých ľudí", teda napríklad vo vyučovaní prvého svätého prijímania od jedenia a pitia Kristovho tela a krvi k etike skutočnej monogamie? V neposlednom rade teológia Večere Pánovej je medzitým aj teologicky "nie nekontroverzná" (nielen ja mám s ňou problémy), takže čo je samozrejmejšie, ako ju trochu posunúť z popredia. Na druhej strane by bolo naozaj vhodné vrátiť do popredia otázku skutočnej monogamie, tu by sa malo naozaj niečo urobiť - najmä preto, že to všetko priamo súvisí s problémom zneužívania. S potvrdením by tu malo byť menej problémov z doktríny, ale koncept pre skutočnú monogamiu 120

ani tu neexistuje.

A nie je tu vôbec zodpovedné naše náboženstvo? Zneužívanie v akejkoľvek forme je hriech - a naozaj nestačí byť len "proti hriechu" ako v právnom texte, vždy potrebujeme aj predstavu o tom, ako sa právny text uplatňuje v realite života, aby ľudia mohli žiť aj podľa zákonov. A tak aj tu! Ale to, čo cirkvi robia doteraz, je nielen často úplne nesprávne a nevhodné, ale aj úplne neatraktívne, najmä pre mladých ľudí.

Chcel by som vás tiež upozorniť, že určite možno považovať za zločinné posielat' mladých ľudí s ich dispozíciou k vysokej morálke nesprávnym smerom pseudomorálky, aby túto vysokú morálku ani nemohli rozumne žiť. Ak sa do toho "zapoja" médiá, potom to bude pre cirkvi určite oveľa horšie, ako bol dieselový škandál pre Volkswagen. A určite z toho nemôžeme viniť skutočného Ježiša. Ale je tu niečo, čo môžeme urobiť - najmä dnes! A nejde len o prevenciu zneužívania, ale predovšetkým o to, že s inou ideológiou sexuality je možný oveľa intenzívnejší a plnohodnotnejší život!

Niektorí veriaci by asi boli proti takejto zmene, aspoň zo začiatku, ale myslím si, že ešte viac by ich bolo za ňu! V neposlednom rade sa asi všetci rodičia obávajú, že ich potomkovia sa stanú obeťami zneužívania, a myslím si, že by boli radi, keby tu existovala inštitúcia, ktorá by ich v čo najväčšej miere zbavila týchto starostí, a preto by mohli s radosťou zveriť svojich potomkov tejto inštitúcii. A nielen katolícki rodičia by sa zúčastnili - aj ostatní rodičia majú rovnaké starosti a myslím, že mnohí z nich by sa tiež zúčastnili. Predstavujem si akési kresťanské zasvätenie mládeže, na ktorom by sa mohli zúčastniť všetci rodičia a deti - bez ohľadu na príslušnosť k cirkvi. Tu by mala cirkev skutočnú úlohu!

Na pamäť

Môj priateľ Martin Deininger zomrel príliš skoro po tragickej chorobe (2019). Dal mi veľa podnetov - okrem iného sme uvažovali o alternatíve prvého svätého prijímania, ako by to bolo vierohodné vo viere v skutočného Ježiša dnes a tiež veľmi prítlačivé pre mnohých, a úplne sme sa zhodli, pozri str. 36. A tiež ma upozornil, že by som mal napísať niečo o predispozícii človeka k pravej monogamii, že sa to teda tiež treba naučiť, ako sa treba naučiť chodiť a hovoriť, na čo je tiež predispozícia, ale kvôli tomu, že človek to všetko nemôže urobiť sám ani zďaleka. Predovšetkým si prečítal aj knihu dánskeho bádateľa sanskritu Christiana Lindtnera a ako teológ, ktorým tiež bol, mi dal za pravdu, že ide o serióznu vedu, ako Lindtner postupoval, a že sa teda na neho možno spoľahnúť, čo zistil.

Farebné boxy

Pôvodné židovské náboženstvo je nadčasové osvietené náboženstvo par excellence 169 Ježiš tu narazil na očividný úpadok.	8
Polosvetová mafia a "hl'adajúci" alebo dokonca priznávajúci: Ako to funguje s mafiou.	13
Pavlova ideológia - Ježišova ideológia (pojem "ideológia" 153 je tu použitý neutrálne vo význame "náuka o ideách").	16
Fiktívna konverzácia Upper Devil - Polosvet Upper Mafioso	25
Skutočná sexuálna morálka a falošná (sexuálna) morálka "častí tela skrývajúcich hanbu" (alebo HSČT, pozri str. 9!).	28
Úmysel a modlitba požehnania za inteligentný etický život	35
Vízia dievčaťa 165, ktoré prišlo do 3. tisícročia: "Múdrosť života a radosť zo života namiesto fiktívnej emancipácie."	36

Stručne ku mne: z otcovej strany mám korene vo Východnom a Západnom Prusku, z matkinej strany v Sliezska a v Čechách, som vyštudovaný teológ a pred odchodom do dôchodku som bol učiteľom náboženstva na odbornej škole. Nikdy som nebol ženatý, ale mám vietnamskú dcéru, ktorú som náhodne stretol v Saigone v roku 1997, keď mala 14 rokov. Dva roky sme si dopisovali, počas ktorých som dievčaťu vysvetlil svoju koncepciu a upozornil ju, že by si mala o všetkom pohovoriť s rodičmi. V šestnástich rokoch prišla táto mladá Vietnamka do Nemecka a odvtedy je ako moja dcéra. Dnes pracuje v elektronickej spoločnosti v oblasti podpory technického softvéru (t. j. pomáha, keď sa výroba v továrni zastaví, pretože softvér nefunguje) a je vydatá - má dve malé dcéry.

Pred štúdiom teológie som bol dôstojníkom v zálohe a úradníkom v priemyselnom podniku zaoberajúcom sa elektronikou. Myslím si, že najmä čas strávený v Bundeswehri veľmi dobre vysvetľuje moje pedagogické angažovanie sa v súvislosti s tunajšími dosť "nezvyčajnými prístupmi". V záložnom dôstojníckom výcviku sa učilo o zvláštnosti nemeckej armády, že Nemci vedú podľa rozkazovacej taktiky, zatiaľ čo Spojenci podľa taktiky rozkazovacej. Rozkazovacia taktika znamená, že akcie sú špecifikované alebo "rozkazované" zhora až do posledného detailu, zatiaľ čo v rozkazovacej taktike je špecifikovaný len jeden cieľ a rozhodnutie, ako tento cieľ dosiahnuť, je zväčša ponechané na veliacom dôstojníkovi. Aj preto boli Nemci dlho veľmi úspešní v boji proti nepriateľskej presile. A ja vidím len konkrétny cieľ alebo poslanie "pravej monogamie" 120, nechávam na seba, ako sa tento cieľ dosiahne, hlavné je, že sa dosiahne.

Webové stránky (kliknite na ne aj na www.michael-preuschoff.de):

1. táto brožúra tu: <https://basisreli.lima-city.de/kriminalfall.pdf>
 9. otázky a odpovede na túto tému: <https://basisreli.lima-city.de/fragen.htm>
 10. modré čísla sú nápovedy: <https://basisreli.lima-city.de/hinweise.htm> (nemčina) alebo <https://basisreli.lima-city.de/notes.htm> (angličtina)
 11. použitá literatúra: <https://basisreli.lima-city.de/literatur.htm>
 7. návrh rozhovoru: <https://basisreli.lima-city.de/interview.htm>
 12. diskusná stránka: <https://basisreli.lima-city.de/diskussion.htm>
 3. drastická, ale bezpečná pedagogika v tejto oblasti (v tomto filme je výchova k údajnému sexuálnemu sebaurčeniu dievčat odhalená ako perfídna manipulácia k hlúposti): <https://basisreli.lima-city.de/kids.htm>
- E-mail: basistext@gmx.de

Posledné zmeny alebo opravy: júl 2021

Prekladateľ: www.deepl.com

Niektoré nezrovnalosti v našej viere som si všimol veľmi skoro v detstve a dospievaní:

- v rozprávani o Emauzách, kde sa údajne zmŕtvychvstalý Ježiš zjavuje dvom učeníkom, sa len láme chlieb; nie je tam zmienka o premene chleba a vína na jeho telo a krv, hoci by sa to tu zdalo byť zrejme
- v prvotnej cirkvi boli pokrstení úplne nahí, ale podľa Pavla sa žena musí zahaliť
- v tradičnom texte konfirmácie (lat. confirmatio 168, pozri s. 35 v tejto brožúre) ide o žiadosť o duchovné dary, ktoré sú potrebné pre inteligentnú osobnú etiku, ale v oficiálnom obrade ide len o to, aby konfirmand vyznával a zachovával svoju vieru
- o Ježišovi stále počúvame, že mal niečo proti náboženskému kultu a chcel inteligentné etické konanie, zatiaľ čo v našom kresťanskom náboženstve je kult na prvom mieste, etické konanie je skôr doplnkom, a to ani nie veľmi inteligentným, najmä pokiaľ ide o mladých ľudí...

Ako vysvetliť tieto rozpory?

Jednoducho: jedno je Ježišova ideológia a druhé je Pavlova ideológia, takže jedno ukazuje na skutočného Ježiša a druhé na to, čo z neho urobil Pavol, ktorý sa šikovne vkradol do mladej Ježišovej komunity prostredníctvom správ o údajných zjaveniach zmŕtvychvstalého Ježiša s príslušnými zjaveniami 167. Od neho pochádza aj pohrdanie ženami a antisemitizmus v našej viere - je najvyšší čas, aby sa to všetko prekonalo!

V každom prípade je v pozadí rozporov otvorený kriminálny prípad, v ktorom mala byť vymazaná spomienka na angažovanosť skutočného Ježiša, keď napriek ukrižovaniu ešte žila medzi jeho nasledovníkmi. Ale všetko sa nedalo tak ľahko vymazať, pretože niektoré Ježišove veci boli v mladej cirkvi už príliš dobre známe a praktizované. Myslím, že nesľubujem príliš veľa, keď ide o napínavý kriminálny prípad s demimondovskou mafiou a s vydieraním dievčat a žien, aby ich sexuálne zneužívali, so súdnou vraždou "jedného", ktorý to svojho času začal odhaľovať a šíriť, a napokon s klamstvami a podvodmi a s manipuláciou mladých ľudí do hlúposti a zaslepenosti 119 v dôležitých otázkach života, s vyhrážkami a strachom a s veľkou mocou a biznisom.

Samozrejme, hlavnou myšlienkou je predstaviť riešenie, ktoré prinesie radosť všetkým zúčastneným a dokonca aj zábavu a zvýši skutočnú ľudskosť tým, ktorých sa to priamo týka.